

Nevoia unei alte îndrumări în plugăria noastră

Prin nevoia de a păstra hrana trebuitoare, războiul a adus cu sine și după sine măsuri care au îngreunat vechia circulație a produselor țării noastre, prilejuind astfel acel amestec pe care Statul l-a avut în producerea noastră plugăreasă, atât în anii de eroism din vremea când bubuia tunul cât și multă vreme după ce tunul năpraznic a tăcut cu desăvârșire.

Am avut astfel o seamă de măsuri, de a căror parte rea s'a vorbit uneori prea mult iar alte dăți prea puțin, și prin care cărmuirea noastră din anii din urmă — aproape fără nici o deosebire — n'au făcut decât să încerce, să stingherească și uneori să oprească aproape cu desăvârșire producerea plugăreasă a țării, pe trunca în schimb să lase a se desvolta în chip ca totuși nefecșut și la adăpostul unei largi ocrotiri neindreptățite — o industrie în cea mai mare parte străină de nevoile de căpetenie ale plugăriei, și un negoț laom, care — ajutat și de îngăduința legală de a nu-și plăti datorile la vreme — a înghițat și înghițat încă pe nedrept o mare parte din câștigul ce s'ar fi convenit — în altă orânduire mai firească — numai plugarilor noștri de toate treptele.

Dar ceiaze încă și mai ciudată e faptul că — strivindu-se astfel plugăria, pe temelii neindreptățite ce n'aveam valută din pricina lipsei de expo. — plugăria a fost oprită totuși înainte de a îmbunătăți valuta prin exportul, pe care ea ar fi fost în măsură să-l dea.

Așa s'a ajuns pe deoparte la o ade-vărată rstornare a orânduirii noastre economice, prin bușara de măsuri care cu cât oerotece mai mult industria, negoțul sau hancile, cu atât apasă mai mult producția plugăreasă a țării și așa s'a ajuns iarăși la dererolul strigăt de alarmă pe care l-au dat congresul agriculturii din toamnă și îndesesebi congresul agricol din ianua trecută, pentru a trezi astfel — cu un ceas mai de vreme — stăpânirea și a o face să înțeleagă că e vremea să se lepede în sfârșit de măsurile vremelnice ce ne-au adus în starea de astăzi.

Dar cel puțin dacă răul ar fi rămas mearg în starea în care l-au găsit amândouă aceste cofsăturii!

FIRICEL DE IARBĂ

(Căntec de primăvară pentru Sfinții Constantin și Elena.)

UNELA

Dulce mi ești, tmi ești dulos,
Firicel de iarbă,
Un covor așterni pe jos;
Firicel de iarbă,
Esti subțire, miădios,
Firicel de iarbă,
Dar nu țearpân, nici vârtos,
Firicel de iarbă.

Crești prin stânci și prin nămoale,
Firicel de iarbă,
Îndrăgești la gtezne goale,
Firicel de iarbă,
Esti de leac la mi de boale,
Firicel de iarbă,
Dar la reazăm te lași moale,
Firicel de iarbă.

Adieri din munții reci
Firicel de iarbă,
Abia mișcă pe poteci
Firicel de iarbă,
Cozi uscate, frunze sece;
Firicel de iarbă,
Iar, tu, vârful tu' apici
Firicel de iarbă.

Mijlocul țese nevoate
Firicel de iarbă,
Și de soare și de ploaie
Firicel de iarbă,
Și de coasa care taie;
Firicel de iarbă,
Nu mai umbra nu te nădoate,
Firicel de iarbă.

III

Omule, copil pribeag,
Firicel de iarbă,
Rezamă-te pe ciomag;
Firicel de iarbă,
Mai la urmă pe totag,
Firicel de iarbă,
Nu pe cine ț-a fost drag,
Firicel de iarbă.

D'ia nu mă las de tine;
Firicel de iarbă,
Buzete ț, de daruri pline,
Firicel de iarbă,
Sufletul să-mi aține;
Firicel de iarbă,
Buza ta e zice, ține,
Firicel de iarbă.

Stăpânit de olmuți rar,
Firicel de iarbă,
— Crin, tămăie, chitlimbar —
Firicel de iarbă,
Morți cer o zi măoară,
Firicel de iarbă,
Ție să mă dau în dar,
Firicel de iarbă.

IV

Beat de rouă, beat de soare,
Firicel de iarbă,
Beat de-a nopților răcoare,
Firicel de iarbă,
Răsarit-ai câte-o floare
Firicel de iarbă,
Pe-ale tuncilor covoare,
Firicel de iarbă.

V

Apoi ceasul rău să vie,
Firicel de iarbă,
Oțmuți, vântul să-l adie,
Firicel de iarbă,
Că ce-a fost a fost să fie;
Firicel de iarbă,
Și eu, ție; și tu, mie,
Firicel de iarbă.

Măndro, când o fi să mor,
Firicel de iarbă,
Sap'am groapa la țvor,
Firicel de iarbă,
Sub podoba țtelor;
Firicel de iarbă,
Zică'mi țipotul de dor,
Firicel de iarbă.

A. DAVILA.

Comemorarea a 100 ani dela nașterea lui Avram Iancu

Trei zile de-afundul Munții Apuseni, au fost în sărbătoare.

Insuflețirea fără margini pornită din inimă se vedea în ochii tuturor Moților, căci prăznuiau cu toată ființa lor, o sută de ani dela nașterea aceluia mare erou național al revoluției dela 1848, erou cântat în doinele populare.

Mii de țărani au luat parte la această rugăciune de premărire. Tăcuți după cum li-e firea, săraci ca și totdeauna, din depărtări, cu merindele în desage și îmbrăcați de sărbătoare, au venit, să se închinie și la Baia-de-Criș unde a murit Avram Iancu și la Tebea unde e îngropat și la Câmpeni, unde a fost loșarul Craiului Munților și la Vidra de sus, cuibul în care s'a născut acest vultur al Ardealului.

La Tebea

O zi frumoasă din sfârșitul lui August. O țară se desprinde din înalțimile albastre. Simțim un fior adânc, care ne cuprinde inima și care pornește căla întinimul sărac scaldat în lumina de aur a soarelui și în lumina atator mii de ochi, care privesc la țărana unde doarme Câmpianul.

Sunt elipe mari. Câmpul tăcut dela Tebea, a devenit dint'odată însuflețit; ca albinele roeste norodul. Sunt șoapte, sunt lacrimi acescune, sunt ofături adănci pornite din pептuri arse de soare. E o vază. Dimineața se opreste trenul cu Familia Regală, în mijlocul câmpului, în fața cimitirului Tebea, la o depărtare de vre-o cinci sute de pași. Pe locul acesta de descălecare a Regelui, se va înălța o gară, numită Avram Iancu. M. S. Regele este întâmpinat cu tradiționala pană șisare. Prefectul Hunedoarei vorbește o cuvântare sinceră și pornită din inimă. În genele Suveranului s'au ivit câteva lacrimi. Pe un podiș de lemn, presurat cu flori, Familia Regală, înaintea înspre țitotirim, iar poporul pe deoparte și de alta a podișului, aruncă bușuocul plin de noroc. Mormântul simplu a lui Avram Iancu, e acoperit cu ununni. Crucea cu câteva cuvinte șapate în piatră, e un simbol. Rugăciunile proșilor mulți, încep. Gorunul lui Horia și stejlarul lui Avram Iancu, miei unul nu-s el' unia frunza, — această și era ț rugăciune priștoșe când la turla bisericii sărace, când la mormântul fără de noroc până mai eri, când în depărtare, vrând par'ea să culegă, să adune, în simțirea lui, toată tragedia acestui erou al Munților.

Și lângă gramăgioara de pământ unde se ascund oșmentele unui sfânt, un bătrân de 90 de ani, un ostaș de al lui Iancu, stă și oftează din când în când și-și duce palma nodoroasă peste fruntea încrețită.

Regele îl privește lung, și vede în acest țaran, icona vitejiei a Moților cari l'au urmat pe Avram Iancu, și la un semn al lui, bătrânul cu pași tremurâni se apropie, și vada pe Împăratul.

Împăratul tuturor românilor, vorbește cu acest moșneg și îl întreabă cu graul bun, iar bătrânul răspunde adănc ce o apă:

— Am luptat, da, alături cu Avram Iancu.

Zâmbetul Reginei noastre a fost întuneat o clipă de o lacrimă.

Și după rugăciuni adănci, norodul a trecut rând per rând prin fața Familiei Regale, să vada de aproape, să-și apropie femele buzelor lor de mâna dalbă a iubitei lor regine.

A urmat apoi ospățul regal. Poporul mănecând pe câmpul verde după cum e deprins.

A vorbit d-l I. I. Brătianu, prim-ministru, după care M. S. Regele, a ținut acest discurs:

Cu înaltă însuflețire am venit împreună cu familia Mea spre a ne închina împrejurul legendarului porun al lui Horia la mormântul lui Avram Iancu, marele luptător pentru drepturile naționale.

Mi-a fost dat Mie, întâiul Rege al României întregite să viu aici să conștientez încheerea unui lung și dureros proces istoric, în care era vorba de revenirea celor mai elementare drepturi de viață națională și de unitatea sulețească a celui mai vechiu și mai numeros popor din țara aceasta care, pe lângă o muncă cinștită, dădușe din sânul stăpânitorilor de pe vremuri atăția viteji, atăția generali vestiți și încă un mare Rege.

Ai murit chinuți pe roată, tu, nefericitele Horia, cu ai tăi. Iar tu, viteazule între viteji, Avram Iancu, închis-ai ochii rădăcitori pe drumuri singur numai cu fluerul tău, cu sufletul întuneat și nemărgănit pentru că-ți vedeai zădărniciță ținta luptelor tale! Și totuși țerțea voastră era sfântă, căci dreptatea s'a făcut, îndeplinindu-se înțeleapta vorbă a poporului: „Așa trece, pietrele rămân.”

Credeți în suflete, răbdarea în muncă și cinștea în viață au adus această biruință a voastră, iubit popor al Munților Apuseni.

Păstrați cu sfințenie aceste frumoase virtuți.

Atătea veacuri de impilare n'au putut șterge de pe fața voastră dărza, îndărătnicia mândriei unui rod plin de putere, care își așteaptă acum o bună stare meritată.

Știu câte greutateți a-ți îndurat și de aceea dragostea și grigja Mea părintească pentru îmbunătățirea vieții voastre materiale și culturale este pe deplin asigurată.

Precum la Putna lui Ștefan cel Mare am făcut călduros apel către fili țării ca mână în mână să desăvârșim organizarea și întărirea statului în România întregită, tot așa în fața umbrelor acestor eroi naționali ai Munților Apuseni și ai întregului românism, mă îndreptez cu dragoste și stăruitor către toți, îndeemnându-i să se gândească mereu la greaua răspundere ce apasă asupra generației noastre și la datoria imperioasă ce avem de a fi cinștitori și credincioși marilor țerțe ce s'au făcut în luptele din trecut și zilele noastre pentru dobândirea drepturilor naționale.

În acest fel vom pași cu toții într-o sfântă unire la marea muncă pentru îndeplinirea destinelor țării după dorințele întregii suflări româneș.

Așa să ne ajute Dumnezeu!

Luminează-te și vei fi! — Voeste și vei putea!

În bucuria înțăpăturilor de acum, putem astfel măsura suferințele de eri, și înțelege datorile de mâine. Tot scepticismul celor, cari au putut spune că, „fericite sunt acele noroade cari nu au istorie, pentru că ele nu au suferit”, să năruie în lumina gloriei, pe care o au numai cei cărora le-a fost dat să plângă și să lupte, să sângereze și să pătimească. Căci astăzi, când din Munții Apuseni până în inima Ardealului la Cluj, o singură voce de slavă se ridică în vazăduri, cuprinzând în acelaș timp de biruință, amintirea eroului de eri cu triumful Regelui de azi, durerile se sting în morminte, toate nedreptățile se uită, toate răniile se închid. E marea clipă, când un neam întreg se împucă cu soarta care l'a înecat.

Din suferințele care și din vrăjmășiile de până acum, rămâne doar învătădura, că nici o stăpânire și nici o putere pământească nu poate dăvni, dacă nu e înfrățită pe dreptate.

În ceasul acesta al supremei noastre bucurii, când ne găsim adunați pe locul pe care se va înălța mormântul lui Avram Iancu, noi nu vom găsi cuvinte care să ne imbele, și nu vom căuta amintiri cari să ne facă să urâm; din potrivă, vom căuta simboluri cari să înfrățescă și să miste sufletele noastre, iar nu să ne răcolescă pa-timile.

În așezarea mormântului lui Avram Iancu, Domnul revoluției noastre, în fața catedralei din Cluj, este mai mult decât o țerțicită îndeplinire.

În mormântul acesta, vom găsi amintiri cari să ne facă să urâm; din potrivă, vom căuta simboluri cari să înfrățescă și să miste sufletele noastre, iar nu să ne răcolescă pa-timile.

În așezarea mormântului lui Avram Iancu, Domnul revoluției noastre, în fața catedralei din Cluj, este mai mult decât o țerțicită îndeplinire.

În mormântul acesta, vom găsi amintiri cari să ne facă să urâm; din potrivă, vom căuta simboluri cari să înfrățescă și să miste sufletele noastre, iar nu să ne răcolescă pa-timile.

Frații din dreapta Dunării vizitează țara

Bine știut de toată lumea că neamul românesc, prin vitregia timpurilor și-a împărțit filii în mai multe părți.

În afară de cei stabiliți în granițele României, formând regatul român, alte un milion și jumătate de suflete se află răspândiți în Peninsula balcanică, Istria și Transnistria; 100 de mii în Bulgaria, 300 de mii în Grecia, 6 mii 500 în Istria, 150 mii în Ungaria, 361 mii în gubernia Chersonului, 168 mii în gubernia Podoliei, 550 mii în Ucraina și 550 mii în Serbia).

Celor din peninsula balcanică li se zice aromâni.

Dragostea și dorul al acestor români de a cunoaște țara, patria mamă pe care unii nu o cunosc decât din spuse, iar alții din cele citite, a făcut pe cei din capul societății de cultură „Sutața Tinerii Aromâni din Sofia” cu sediul la Sofia (Bulgaria), să organizeze o excursie cu scop de a vizita cele mai principale orașe și monumente din țară.

Și așa, în ziua de 21 August, peste 60 de persoane, bărbați, femei și copii, în portul lor național au trecut Dunărea.

Delegați de-ai societății de cultură „Meglenia” cu sediul la București s'au dus la Ramadan întru întâmpinarea fraților lor. Acolo în momentul debarcării d. Ioan Nuanu, într-o frumoasă și înimoasă cuvântare a urat fraților săi bun sosii pe pământul României, libere și inepedente.

Un vagon special a adus pe excursioniștii la București, unde colonia macedo-română din capitală le-a făcut o frumoasă primire.

A doua zi înainte de a începe vizitarea orașului, prima lor grijă a fost să aducă o pioasă recunoștință la mormântul eroului necunoscut; concretizarea țerții su-preme pentru neam.

O onună de flori cu inscripția: „Eroului mort pentru întregirea neamului, din partea aceluora cari suferă afară de hotarele României Mari”, a fost depusă după o caldă și bine simțită cuvântare roștită de președintele societății d. Ciurci, care a mișcat în deajuns pe acei de față.

În seara zilei de 22 August, imosul și mult binefăcătorul aromân d. Iorgu Steriua, a dat ospățelor un ospăț în restaurantul „Carpății”.

La această manifestare frățeească au luat parte delegați de-ai tuturor societăților de cultură macedo-române existente în Capitală, precum și un mare număr de studenți macedo-români.

Masa era onorată și de prezența d. Iuliu Valaori, secretarul general al Ministerului Instrucțiunii pu-

Vitele din România

Stocul vitelor se reface, îngreștrând o creștere de 62 la sută față de cel din 1919, cu o creștere deci de 15.6 la sută anual.

Caii s'au înmulțit anual cu 140 mii, boii cu 424 mii, oșile cu 1 milion 800 mii, porcii cu 290 mii, ș. a.

Nu e drauc așa de negru, cum alții îl arată.

Balanța noastră comercială

Situația exportului față de import, se numește balanța comercială.

După război, în toți anii, am avut o balanță comercială pasivă.

Pentru prima oară, în 1922, aceasta a redevenit activă, cu un progres față de 1921, de aprox. 5 miliarde lei și cu unul de aproximativ 300 milioane lei, față de ultimul an normal, înainte de război, 1913.

Cu românească bucurie aflăm aceasta.

Șomajul

Iată, în ordinea progresivă a numărului lor, țările europene cari au șomeri: Suedia, Belgia, Norvegia, Franța, Danemarca, Elveția, Austria, Plandra, Polonia, Italia, Cehoslovacia, Rusia, Germania și Anglia.

Mai stă rău și Anglia câteodată....

Deputatul Edociard Payen

„Șpirirea producției, trebuie să fe scopul către care trebuie să se îndrepte toate sforțările unei țări”... ne-a spus-o dânsul.

De ce se nu-l credem?... De când doar, ne refacem?... NICOL.

Din însemnările mele

Între chipul fereit a-ți orânduit aici în Câmpeni adunarea din anul acesta, odată cu centenarul nașterii lui Avram Iancu, marele luptător din anii 1848 și 1849 pentru drepturile noastre naționale.

Cinstirea bărbaților însemnați, cari și-au dat întreaga viață pentru binele obștete, este o sfântă datorie, căoi altfel am arăta că n'ar merita să se țerțesească pentru noi.

Cunose frumoasa menire a Asociațiunii și felaritele greulăți ce a întâmpinat în desrobirea ei.

Prin vitregia de veacuri a fostelor stăpâniri populare române să rămasă prin cultură în urma tuturor naționilor concloitoare și numai cu mari țerțe din partea lui și cu demoralizant și răbdarea de apostoli a proșimiei și a cãrturarilor s'a putut înțigheba în jurul bisericilor câte un mic focar de lumină și mângâiere ferețească.

În cursul celor peste 60 ani de existență a Asociațiunii, cu toate piedicele ce a găsit în cale a îndeplinit un rol cultural.

Frumosul Muzeu din Sibiu, importanța publicațiunii și conferințelor dar mai ales bogata sa bibliotecă populară au contribuit mult la răspândirea culturii până în păturile cele mai adănci ale poporului.

Asăzi însă când va stă înainte un câmp liber pentru desfășurarea întregii d-voastre activități, încezite și însușite silințe, suntem datori să desfășurăm ca să aducem și cultura poporului român la înălțimea la care darurile sale sufletești îi dau dreptul să stea.

Alături de Liga culturală, căreia

La Cluj

Marti dimineața M. Sa Regele a sosit la Cluj. O recepție la primărie a avut loc; apoi în fața teatrului și a episcopiei care acum se ridică, s'a ținut o rugăciune la pu-nera pietri de temelie unde se va înălța un falcnic monument al lui Avram Iancu.

D-l general N. Petala, directorul „Culturii Poporului” și sprjinișorul tuturor faptelor sănatoșe și patriotice, d-sa care și-a dat silișta alături cu ceilăți membrii din comitetul ridicării stătuiei lui Avram Iancu, a ținut această cuvântare:

Sire, Doamne, Domnilor!

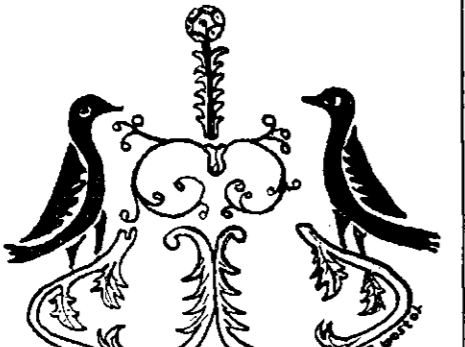
Prezentul se închină azi înaintea trecutului, în ceasul în care trecutul strălucește asupra viitorului.

Acușta este cea mai mare răsplă-ți pe care istoria o poate rezerva unui popor conștient de datoria și de mișcarea lui. Când norocul zilelor pe care le trăește, este rodul anilor de străduință și de țerță a înaintoșilor săi, și când țearzul acesta al trecutului stă țerțiea vremurilor ce vor veni, poporul acela se poate privi drept cel mai țerțic dăntre popoare.

Înțelesul acesta Sire, și Mărită Doamnă, prezentul se închină azi trecutului, în ceasul în care trecutul strălucește asupra viitorului.

De amiază a avut loc ospățul oficial, iar la ora 4 vizitarea Tărgului de Mostre, după care Familia Regală, a plecat la București.

G. P.

PENTRU SATE

RAVAȘE DELA SATE

Expoziție de animale la sate

Piatra din capul unghiului

DUMINECA A TREISPREZECEA DUPĂ RUSALII

A fost odată un om, care a sădit vie, a îngrădit-o de jur împrejur cu gard, apoi a sădit într'ansa teasc, a zidit turn și a dat-o în seama lucrătorilor, iar el s'a dus departe. Când s'a apropiat vremea culesului a trimis pe servitorii săi la lucrători, ca să-i aducă roada. Lucrătorii însă au prins pe servitorii pe unii i-au bătut, pe alții i-au ucis cu pietri, iar pe alții i-au omorât în alte chipuri. Atunci a trimis alte rânduri de servitori, dar au pățit și ei ca cei dintâi. Însfârșit, văzând că servitorii nu se mai întorc a trimis pe fiul său zicând: Se vor rușina de fiul meu!

Să vedem însă: ce-au făcut lucrătorii? Ei au văzut de departe pe fiul stăpânului lor. Au zis atunci intru sine: Aceasta este moștenim, veniți să-l omorâm, ca să rămână via în stăpânirea noastră.

Asa au și făcut. Nici n'au așteptat să le spună măcar o vorbă, ci au năvălit asupra lui, l-au soos afară din vie și l-au omorât.

Istoria aceasta a spus-o Domnul nostru Iisus Hristos cu câteva zile înainte de patimi. Este istoria scurată și totuși întregă a omeneirii, dela începutul lumii și până în vremea lui Iisus. Stăpânul viei închipuiește pe Dumnezeu, iar via închipuiește pământul. Lucrătorii viei sunt oamenii, cărora ni s'a dat pământul în grija atunci, când Dumnezeu a zis celor dintâi oameni: Creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul. Gardul închipuiește purtarea de grijă a lui Dumnezeu și ajutorul ingerilor, iar teasul legea cea sfântă, prin care tot omul poate să dobândească roada bună pentru sufletul său.

Călătoria stăpânului nu arată, că Dumnezeu este nevăzut. Pe Dumnezeu nime nu l-a văzut niciodată, fiind El dum curat și nemărginit. Dar El vede pe oameni și poartă grijă de ei. Omul nu poate să facă nimic pe acuns, pentru că Dumnezeu toate le vede, toate le aude și toate le știe. Trăind pe acest pământ, omul are să dea seama de faptele lui, întocmai ca și lucrătorii viei din sfânta Evanghelie de astăzi de roadele viei.

Servitorii trimiși la lucrători închipuiesc pe prorocii cei de demult, pe cari din când în când i-a trimis Dumnezeu între oameni, ca să le aducă aminte, că au să facă roadele faptelor bune.

Cum s'au purtat oamenii față de proroci? Asa ca și lucrătorii viei față de servitori. Nu le-au dat ascultare, i-au batjocorit în tot chipul, i-au bătut, iar pe unii dintre ei i-au și omorât. Asa au făcut chiar și cu el din urmă proroc, care a fost Ioan Botezătorul și pe care împăratul Irod Antipater l-a ucis tăind-u-i capul.

Fiul stăpânului închipuiește pe Iisus Hristos, Fiul cel unul născut al lui Dumnezeu. După ce a trimis în lume o mulțime de proroci, din curată milă față de oamenii Dumnezeu a trimis însfârșit și pe unul

născut Fiul său, care s'a născut din femeie și s'a făcut om pămâtesc, ca și noi. El a venit în lume, ca să învețe pe oameni adevărul. Cum s'au purtat oamenii față de Iisus? O știm și aceasta. Adevărul, pe care el l-a vestit în lume n'a făcut roada în sufletele oamenilor din vremea aceea. Oamenii l-au omorât, întocmai ca și lucrătorii viei pe fiul stăpânului.

Istoria aceasta de altcum o vedem desfășurându-se și în viața noastră. Noi înțelegem sântele lucrări viei, cari în via cea mare a acestei vieți avem să lucrăm, ca să aducem roade pentru mântuirea sufletului. Iisus Hristos, fiul lui Dumnezeu se coboară adeseori în mijlocul nostru prin darurile sale. Dacă nu avem păcate, ci fapte bune, atunci Iisus duce roada sufletului nostru la Tatăl cel ceresc. Aceasta roada se însemnă în cartea vieții sufletului a fiecărui om. Dacă însă sufletul nostru este încărcat de păcate și faptele noastre sunt reie, noi suntem ca și lucrătorii viei: omorâm a doua oară pe Iisus Hristos, cece a murit odată pentru păcatele lumii. Aceasta este cea dintâi învățătură a sântei Evanghelii de astăzi.

După ce Iisus a povestit istoria lucrătorilor viei a întrebat pe Evrei: când va veni stăpânul viei ce va face lucrătorilor acelora?

Răspunsul a fost: pe cei răi cu rău li va pierde și via o va da altor lucrători, cari să aducă roada la vremea sa.

Iisus le-a răspuns iarși: Oare n'ați citit în scripturi: „Piatra, pe care n'au scoțit-o ziditorii, aceasta s'a făcut în capul unghiului. Dela Domnul s'a făcut aceasta și minunată este în ochii noștri”!

Ca să înțelegem cuvintele acestea trebuie să ne aducem aminte, că Evreii omorând pe Iisus credeau că omorâș și adevărul, pe care el l-a vestit în lume. Acest adevăr este piatra cea din capul unghiului. Acest adevăr a răsarit din mormânt, biruind moartea. Biruința adevărului a fost cea mai grea pedeapsă pentru Evrei, n'a fost treburiiți așadar și de alte pedepse. Știm, că atunci când apostolul Petru și-a scos sabia, ca să apere pe Iisus de dusmani, Iisus i-a spus, că ar putea să ceară dela Tatăl douăsprezece legioane de ingeri, ca să pustiască pe toți dusmanii lui, dar atunci, nu s'au împlini scripturile.

A doua învățătură a sântei Evanghelii de astăzi așadar este, că pedeapsa pentru păcate nu o primim întotdeauna în această viață, ci adeseori numai în viața de dincolo de mormânt. Atunci, din primăia ce ne-am împotrivit adevărului, vom fi scoși din împărăția lui Dumnezeu și aruncați în împărăția întinericului.

Piatra cea din capul unghiului, care întărește temelia oricărei clădiri să întărească temelia credinței noastre, ca în lumina adevărului evangheliei sufletul nostru să poată aduce roada faptelor bune pentru viața de veci. SEPTIMIO POPA

Sărbătorirea bătăliei dela Mărășești în Oravița

Oravița era frumos împodobit cu steaguri naționale. Pe străzi mișunau militari și civili. Era serbare. O serbare mare și senină, ca o mărturisire de credință, pe care o înmărușă militarilor, precum și civililor: aniversarea bătăliei dela Mărășești 1917.

De dimineață, muzica militară, a străbătut strada principală, — căci nici până azi consiliul comunal n'a găsit de cuvânt și practic să-i dea o numire deosebită, — cântând felurite marșuri.

A fost apoi slujba religioasă la biserică gr. ort. slujind d. protopop Musta, fiind de față autoritățile militare și civile.

După săvârșirea sf. slujbi, a avut loc defilarea armatei. Însfârșirea își ajunge culmea. Priveliștea trebuie s'o mărturisim, a fost de o măreție adevărată.

Ce de ropote, de aplauze apoi, la masa comună, după defilare în grădina de dare la semn, când a urmat seria cuvântărilor, pline de duh național, de dragoste de țară și de popor.

După masă a început după aceea tot în grădina, o petrecere publică, cu concursul muzicii militare.

Seara apoi la 9, a fost o retragere cu torțe într'o însuflețire fără margini. Astfel a decurs această serbare, care a dovedit încă odată, ce se poate face, sub conducerea avântă dar înțeleaptă a unui comandant de regiment ca d. colonel Agr. Boldea, spre a păstra și înflăcă simțământul național în armată și popor, precum și spre a ști, că avem în veci o datorie: să ne aducem aminte de vitejia celor morți!

În sfârșit, am avut de notat următoarele cazuri semnificative, care a lăsat o adâncă rană în sufletul nostru de român.

Cele mai multe steaguri naționale arborate au fost aproape cu totul spalăcite, de nu se mai cu-

Din Tomești (Jud. Iași)

În ziua de Sf. Iie în satul nostru a avut loc o serbare urmată de bal, cu scopul de a strânge fonduri pentru repararea localului școalei din acest sat.

Serbarea a fost pusă la cale de elevii de școli secundare din sat. Comitetul format pentru organizarea serbării a fost compus din d-nii Gh. Mărgărit, învățator, Const. V. Drăghici proprietar; Hucjung plutonier, șeful postului de jandarmi; D. Pașcal, casier Banca Populară și Con. Osolanu comerciant.

S'a jucat comedie „Isprava”, „Cei trei învățați” și „Drumul la gară” de către elevele Elena Chirprian, Maria Arvințe și elevii V. Sacăleanu, N. Leahu, N. Baran, Gh. Leahu, C. Leahu, E. Popescu, Șt. Tuțoreanu, C. Arvințe și Ș. Aneculășeș.

În timpul pauzelor la serbare și noaptea la bal a cântat fanfara Regimentului Ștefan cel Mare No. 13 din Iași.

Câștigul rezultat la aceasta serbare este de 5000 de lei.

Locuitorii satului Tomești aduc mulțumiri: comitetului, care a organizat serbarea, d-lui comandant al Reg. „Ștefan cel Mare” No. 13 pentru a dat fanfara Regimentului să cânte la serbare și bal; d-lui D. Baran învățator și Const. Manea sătean, cari au contribuit cu munca lor pentru buna reușită a serbării și elevilor cari ne-au dat ocazia să auzim recitări frumoase și „Isprava”, teatru plin de învățături bune.

Totodată rugăm pe acești tineri cărturari (elevii de școli secundare), să mai repete asemenea serbări în satul nostru. LIXANDRU-TOMEȘTI

Din Șicani (Jud. Fălciu)

O prea frumoasă serbare a avut loc în ziua de 24 August, în satul nostru, dată de un grup de elevi cu ajutorul învățătorului Cehan. Programul serbării destul de bine întocmit s'a compus din recitări, coruri destul de bine alese și cântate. După partea întâia d-lui Mihai Penișoară, maestru la școala de arte și meserii din Cluj, a ținut o frumoasă conferință, vorbind: „Despre comerțul și industria națională”. După ce arată în ce stadiu se află comerțul și industria la noi, după ce arată că în mare parte, așa cum sunt acestea două isvoare necesare de bogăție, sunt în mâinile străinilor, vorbitorul trece și arată cum s'ar putea dezvoltă industria și comerțul la noi și termina îndemnând pe sătenii, în cuvinte foarte calde, de a-și da copiii la școlile de comerț și meserii. După aceasta continuă partea doua a programului serbării. Se joacă piesele de teatru: „Păcăla chiraș” comedie în 2 acte și „Isprava” în 2 acte de Serafin Ionescu. A jucat bine elevul Raicu Mihai, seminarist în monologul: „Țigănil demobilizat”. Serbarea a luat sfârșit sara, sătenii plecând foarte mulțumii că au putut petrece câteva ceasuri plăcute. Aprecind însemnătatea acestor serbări, aducem mulțumiri tinerilor elevi, precum și tânărului învățator Cehan. D. POPORITU DELAPRUT

Din Matești (Jud. Vâlcea)

Societatea culturală „Tinerimea Vâlcei”, centrul Matești, în înțelegere cu „Cercul studențesc vâlcean” a organizat în sara de 18 August o frumoasă sezoătoare în comuna noastră. Învățătorii Carp Greceanu și Mihail Roșianu, conducătorii mișcării culturale locale, au îngrijit de o cât mai bună primire a studenților și de organizarea sezoătoarei.

La ora 8 sara când Cercul studențesc, în sunetele unui marș vior, a sosit în fața școalei, toți sătenii din Matești și mulți din împrejurimi umpleau sala și curtea.

S'a început sezoătoarea, prin urarea „bine și au gâsit frați săteni” a d-lui Octav Livezeanu, președintele Cercului studențesc vâlcean, după care d-sa a vorbit frumos ca un cuminat sfătuitor, despre rostul venirii studenților în mijlocul sătenilor, despre hotărârea lor de a înființa în Matești o bibliotecă populară cu numele „Alex. Cristescu” în amintirea meritosului lor camarad, mort în timpul studiilor, terminând apoi cu o poveste: „Vântul și Cîntea”. A cântat după aceasta studentul Davidescu: „Ce te legeni codrule?”.

Studentul N. Tărcășanu, vicepreșed. al „Cercului” a luat cuvântul vorbind despre însemnătatea bibliotecilor populare la sate și prezentând cărțile oferite de cerc pentru înființarea bibliotecii din Matești.

A cântat apoi corul societății de lectură „N. Iorga” din comuna Greci, după care d-l. M. Roșianu, răspund studentilor aducându-le mulțumiri pentru atenția ce au dat comunei Matești, venind la sezoătoare și pentru darul neprețuit ce au făcut comunei prin înființarea bibliotecii „Cristescu”, pe care d-sa își ia angajamentul de a o conduce și a o face folositoare sătenilor săi.

Studentul Petrescu citește frumos din Sadoveanu; flicăul Macariu Nicolae cântă fermecător doine din fluer, Nița Petrescu spune poezia „Poporul” de P. Cerna; urmează apoi alte coruri și recitări.

La sfârșit d-l Carp Greceanu încheie programul vorbind din partea organizației culturale „Tiner-

rimca Vâlcei”. D-sa își arată dorința ca „cercul studențesc vâlcean” să rămână și de aci înainte în strănse legături cu „Tinerimea Vâlcei”, iar studențimea să formeze aceea „grupă de elită” care să urmeze „avangardelor” răslește ale învățătorilor în lupta pe viață și pe moarte împotriva întinericului. După terminarea programului, la sunetul viiorilor, s'a facins o horă frățească între studenți, flăcăi și fete, în curtea școalei la lumina clară a lunei pline. S'au jucat la această sezoătoare numai joiuri românești. În timpul joiului a izbucnit din pieptul tuturor cântușe și repetate urări pentru d-nii: Octav Livezeanu, Carp Greceanu și Mih. Roșianu organizații acestei măndre sezoători. B. A. DIN FILIȚII (Jud. Dolj)

În saloanele I. Gh. Petrescu din localitate în seara zilei de Duminecă 24 Aug. a. c. Societatea Sportivă „Neptun” din Craiova a dat o serbare sportivă sub președinția de onoare a d-lui Gh. Hodoroabă Administrator de Plasă.

S'au spus de către d-nii M. Popescu și I. Manu, diferite anecdote.

D-l Șt. Georgescu cu d-ra Ana Nicheforescu au cântat două frumoase arii naționale.

Maestri Ionescu și Demetrescu au executat mai multe joiuri de gimnastică suedeză.

Apoi a urmat bal. U. V. DIN ȘIȘEȘTI (Jud. Satu-Mare)

În ziua de Sf. Marie Mare, s'a serbat în marea biserică din Șișești clădită de marele patriot dr. Vasile Lucașcu, hramul bisericii și în același timp s'a oficiat un frumos parastas în amintirea acestuia.

Pe lângă mult norod și preoții a luat parte și delegatul societății „Mormintele Eroilor” d. Sub-Lt. Crăciunescu. Dsa a adus în numele acestei societăți o placă cu acest cuprins:

„Aici servi Domnului făcându-și datoria națională Vasile Lucașcu tribun al Românilor robii”.

După ținerea sf. Liturghiei s'a slujit această placă, iar pe urmă a fost depusă pe mormântul părintelui Lucașcu. S'a ținut și un parastas în prezența rudelor mortului, și a miilor de țărani cari cu lucrămii în ochi și cu durerea în suflet pentru pierderea prea iubitului lor părinte au ascultat cântările duioase ale corului „Ămărășan”. Dr. Vasile Lucașcu de sub conducerea distinsului profesor Damian.

Pe urmă venerabilul părinte-protopop Anca, din Baia-Sprie, într'o frumoasă cuvântare a sărbătorit memoria marelui român, și a dat în seamă părintelui paroh și sfaturile bisericescă cea plăcă spre veșnică păstrare.

După aceea părintele paroh Andrei Pop, a asigurat atât societatea cât și pe acei de față că o vor păstra în cea mai mare sfințenie și tot odată și-a arătat sala ca urmăș domn al părintelui Vasile Lucașcu.

Terminându-se serbarea miile de țărani cari au fost de față, s'au împrăștiat în diferite părți, înaindoindu-se în satele lor, duându-și ei amintirea unei serbări înălțătoare și mulțumirea sufletească de a fi îndeplinit un act pios, pentru aducerea aminte a celui care toată viața lui a fost apărătorul lor contra urgiei. U. V. DIN VINTILĂ-VODĂ (Jud. Buzău)

Din inițiativa elevilor de curs secundar din localitate și cu concursul d-lui revizor școlar I. Teodor și al învățătorului V. Ionescu s'a pus în ziua de 4 Mai 1924, bazele unei societăți sportive-culturale cu numele „Buciumul”. Președinte al societății a fost ales d-l revizor școlar I. Teodor, secretar Al. Alexandrescu-Marino și casier Traian Ștefănescu. La început numărul membrilor era foarte mic, iar cum a crescut mulțumitor.

Activitatea sa pe terenul sportiv a fost următoarea: 1. În ziua de 27 Iulie a. c. a învins la Foot Ball echipa Vitorul-Plegieșcu cu 3-1; 2. În ziua de 10 August, învinge puernica echipă „Șoimul” din com. Cărpiniștea-Buzău cu 2-0.

Dumică, 3 August, a ținut prima serbare culturală cu un program destul de bogat. Serbarea se deschide prin executarea corului „Cucuruz” pe mai multe voci, dirijat de d-l Traian Constantinescu-Buzău, după care d-l Ioan Teodor, președintele

In ziua de 24 August, a avut loc în comuna Broscăuți o expoziție de animale, organizată de către comisiunea zootehnică a județului Dorohoi, la care au luat parte comunitate: Dorohoi, Brăești, Văculești, Ibanești, Pomârlea, Lazna, Sendriceni, Dumeni, Corlăteni și Broscăuți.

În ziua de 24 August, a avut loc pe izlazul comunal, iar de către d-l M. Lelescu, notar, și Gheorghe I. Aleasa, primar, s'au aranjat fiecare comună la locul ei cu arc de triumf din frunze de stejar. În mijlocul izlazului și a comunelor s'a ridicat un pavilion pentru comisiunea județeană. Sufletul organizării expoziției a fost notarul comunei, care a muncit mult ca să fie toate la locul lor și toată lumea mulțumită. Un prețios concurs a dat și șeful postului de jandarmi, plutonier Pescariu Vasile. Dimineața a sosit d-l medic-primar veterinar al județului Dorohoi, M. Andrescu, și d-nii Neucul P. Ispirescu, directorul prefecturii, și Scaurlet Roseti, mare proprietar și membru în comisiune. După întrunirea membrilor comisiunii, expoziția s'a declarat deschisă și s'a început alegerea animalelor pentru premii, începându-se cu iepelile de rasă românească fără mânzi. S'au premiat ale locuitorilor: Neucul Pușcașu din comuna Ibanești cu premiul I 1000 lei, Costache Iord. Constantin din comuna Brăești cu premiul II 600 lei, Ioan Barabasa din comuna Văculești premiul III 400 lei și Gheorghe Ciobotariu din comuna Ibanești premiul III b. 200 lei.

Apoi s'a ales iepi cu mânzi proveniți din armăsarii statului. S'au premiat ale locuitorilor: Ioan C. Pușcașu din comuna Sendriceni premiul I 1000 lei și M. Ghișed din comuna Ibanești premiul II 600 lei.

Urmând cu mânzi de 2 ani s'au premiat ale locuitorilor: Maer Sigal din comuna Pomârlea premiul I 800 lei, Vasile Redencine din comuna Corlăteni premiul II 500 lei, D. Cremene din comuna Lozna premiul III 300 lei și Ioan Popoiu din comuna Ibanești premiul III b. 200 lei. — Din mânzi de un an s'au premiat ale locuitorilor: Vasile C. Iftim din comuna Broscăuți premiul I 400 lei, Ioan C. Pușcașu din comuna Sendriceni premiul II 250 lei, preot Traian Ionescu din comuna Văculești premiul III 200 lei și Vasile I. Popovici din comuna Lazna premiul III b. 100 lei.

Apoi începând alegerea animalelor cornuțe, s'au premiat vaci de rasa Simenthal și Moldovenească ale locuitorilor: Theodor C. Mihailescu din com. Broscăuți pr. I 1000 lei vacă Simenthal, Dumitru Th. Halban din com. Corlăteni pr. II 400 lei vacă moldovenească și Ioan Vasile Dumitru din comuna Broscăuți pr. III 200 lei vacă moldovenească. Urmând cu taurii moldovenești s'au premiat ale locuitorilor Gh. Cojocariu din com. Ibanești pr. II 300 lei, Ioan D. Damian din com. Lozna pr. III 200 lei, și Haralamb Gheras din com. Dumeni pr. III b. 200 lei.

Din tauri rasa Simenthal s'au premiat ale locuitorilor: Costache V. Avasiloae din com. Broscăuți, premiul I. 300 lei, Gheorghe D. Avădaneseși din com. Broscăuți pr. II. 200 lei, Ioan Ferelheșie din com. Lozna pr. III. b. 200 lei. D-lui Gheorghe Ciudiu Aredăș de moșii din com. Șeuduceni, i-s'a acordat diplomă de onoare. S'au ales 7 perechi de boi bunii ale locuitorilor: Cost. Iord. Popoșoi, Ananie Măndru, Dumitru C. Gheorghiu și Costache Th. Mihailescu din com. Broscăuți, Gheorghe Cost. Pădurariu din com. Dumeni, Ioan Tamniuc și Vasile Holbănel din com. Corlăteni, cărora nu li-s'au mai dat premii, ci numai certificate.

În comuna Broscăuți deși sunt vite alese și locuitorii se ocupă foarte mult cu creșterea lor, dar s'au adus foarte puțin la expoziție și chiar și din comuna celelalte a fost la fel, ceace arată, că locuitorii încă nu sunt pătrunși de însemnătatea acestor expoziții. Credeam că cu timpul se vor obișnui și își vor da tot interesul a crește animale de rasă bună și le vor îngrijii bine, căci aproape tot aceeași hrană și îngrijire se cere pentru animale fie de rasă bună, fie de rasă mai răe.

D-l Scaurlet Roseti într'o scurtă dar simțitoare cuvântare a sfătuit pe locuitorii de față, ca să crească animale de rasă bună și să le îngrijească bine, căci oricât de bună rasă ar fi animalul, dar dacă nu are hrană și îngrijire cumsecade, tot nu se folosește nimic. A sfătuit și pe primarii comunelor prezente, ca să cumpere tauri de reproducție pentru comuni din rasele Simenthal și, cum în cursul lunii Septembrie are loc la Cluj o expoziție de animale a sfătuit de bună înțelegere cu d-l medic veterinar Andrescu, ca să cumpere de acolo tauri. B. N.

Din Gura-Humorului

Au trecut aproape trei ani, de când în orașul Gura-Humorului, a luat ființă o „școală profesională particulară”, din inițiativa și stăruința d-nei Maria Ciupercoviuc, instituitoare și absolventa unui curs special pentru industria casnică la Viena.

Nu este aici locul să înșirăm meritele acestei romănce distinsă; totuși nu se poate să nu amintim că de când a luat ființă această școală condusă cu deosebit zel și apțiitudine de d-sa, portul românesc a început să-și cucerească locul pe i-se cuvine și care l-a avut pe vremuri — în județul cu același nume.

Seopul pentru care și-a propus vrednică romănce să înființeze această școală este: păstrarea și răspândirea portului moldoveneș așa cum ni-l'au lăsat străbunii și ridicarea industriei casnice la locul ce i-se cuvine în acel ținut.

La această școală, elevele învață cusăturile romănești de cele mai simple până la cele mai complicate și fine. Apoi țesutul, croitoria, lina, bucatăria grădinăritul și tot ce aparține industriei și gospodăriei casnice romănești.

Acum câteva luni, energica și neobosită doamnă M. Ciupercoviuc, a intervenit la ministerul agriculturii și domeniilor pentru încaadrarea și sprijinirea de către Stat a acestei instituții. Și nu ne îndoiem că stăpânirea romănească va proba cât mai curând această cerere îndreptățită, care este nu numai a tuturor românilor din județul Gura-Humorului, ci și a românilor din împrejurime.

Indată după aprobarea școlii profesionale de stat, se va înființa și un internat. Până atunci însă, acei părinți, cari doresc să-și trimită copilele la această școală, vor trebui să grijească de alimente și haine. Locuința o primesc gratuit. Înscrierile se fac în Septembrie-Octombrie.

Acele necesare (certificatul dela școala primară și cel de botex) se vor înainta la adresa: D-na M. Ciupercoviuc, instituitoare și conducătoare „Școlii profesionale de fete” în Gura-Humorului. — Elevele trebuie să fi absolvat cel puțin 4 clase primare.

Români de pretutindeni, nu uitați să sprijiniți o faptă romănească de mare folos, începută de o bună romănce. A. B.

Societatea corală „Doina” la Curtea-de-Arges

Societatea corală „Doina” din Turnu-Severin, a făcut zilele trecute o frumoasă călătorie la Curtea de Arges.

Plini de vioieși, „doiniști” iau loc în vagonul ce ne fusese pus la dispoziție și pe o vreme răcoaroasă, pornim la drum, la orele 6 dimineață.

În după amiază ajungem la Pitești, unde găsim în gară trăsuri ce ne erau oprite prin îngrijirea poliției orașului și ne îndreptăm spre Florica, moșia d-lui Brătianu. Aci, ne întâmpină d-l administrator, care ne conduce în primul rând la mauseul unde odihnește marele bărbat al țării, Ioan C. Brătianu. Într'o tăcere religioasă, cântăm: „Veșnicia pomierii” și după ce d-l profesor I. St. Paulian, președintele „Doinei”, rostește o scurtă cuvântare în care arată faptele patriotice ale defunctului, ne urcăm la capela, o mică și frumoasă biserică, construită în stil național. De pe terasa capelei, admirăm frumoasele împrejurimi ale Piteștilor.

Suntem conduși apoi la biserică lui Horia, Cloșca și Crișan. Acolo biserică se află în paretul domeniului Florica și a fost cumpărată de către d-l Ionel C. Brătianu dela Unguri și refăcută apoi în aceeași stare în care ea a fost construită. Pe lângă însemnătatea istorică ce o prezintă, această biserică o poartă a sîlului național, prin frumusețea cu care sunt sculptate în lemn, chenarele ce o împrejmuesc și ușa principală.

De aici, ne îndreptăm spre castel, unde ni-se servește o gustare compusă din răcoritoare, foarte bine venite pentru noi, ceice eram însetați după atata drum. Vizitam după aceea, interiorul castelului, minunat mobilat, în întregime cu mobilier în stil românesc. Ni-se arată și odaia lui Ion C. Brătianu, păstrată în aceeași stare în care se găsea pe vremea când trăia el.

După ce ni-se arată grajurile de vite de rasă, terminând vizita, luăm loc în trăsuri și ne îndreptăm din nou spre Pitești, de unde trebuia să luăm trenul pentru Curtea de Arges.

În așteptarea trenului, facem o scurtă vizită d-lui președ al județului Arges, căruia îi mulțumim pentru bunăvoia rătată societății „Doina” și la ora 10 seara plecăm.

În gara Curtea de Arges suntem întâmpinați de către d-l polițai al orașului, care cu multă bunăvoință ne conduce la otelul Regal, unde suntem găzduiți.

A doua zi, la orele 5 dimineață, cu un tren al societății „Ariș” facem o excursion la Cumpăna, o localitate situată în creierul munților. Trenul trece prin locuri ce te uimesc prin frumusețea lor. După câteva timp, zărim pe vârful unui munte, cetatea zidită de Vlad Țepeș. În depărtare se profilează impunătorul vârf al muntelui Negoiu, ce parcă străjuește această încântătoare vale a Argeșului. Faecm un scurt popas la cantina fabricii dela Cumpăna, și în aceeași veselie bună ne înnoim la Curtea de Arges, unde vizităm mănăstirea Desigur, că minunata frumusețe arhitectonică a mănăstirii Curtea de Arges, nu se poate descrie în cadrul unui articol de ziari. Pentru a te încumeta să faci această descriere îți trebuie un volum întreg și talentul unui scriitor mare. Admirăm în tăcere, minunatele poddoabe ale interiorului și într'o pioasă reculegere, cântăm la mormântul Regelui Carol, al Reginei Elisabeta și al principesei Mariaora, veșnicia lor pomierii.

De aci ne îndreptăm spre Palatul Regelui din curtea mănăstirii unde suntem introduși de către ingrijitorul palatului, care ne dă toate explicațiile. În marea sală de ospățare, pe pereți, este pictată întreaga legendă a mănăstirii Curtea de Arges, așa cum ea a fost creată, de sufletul poetic al poporului românesc. Între multele picturi de mare valoare, ni-se arată și două tablouri originale ale marelui pictor Grigorescu. Unul din ele înfățișează un ciobănos și celălalt un car cu boi, amândouă aceste tablouri deosebită de nemuritoare.

Cu aceasta, am terminat vizitele și ne îndreptăm cu toții la gară, pentru ca la orele 6, să părăsim Curtea de Arges și frumoasele poziții ale acestui colț de rai al țării, ducând cu noi cele mai frumoase amintiri și impresii ce ne-a lăsat această călătorie. GOGU COSTOVICI

SĂTENI, dintre domniile voastre sunt cei mai mulți cari știți să puneți pe hărtie gândurile voastre, așa cum trebuie; de aceea vă rugăm, cari vă bizuți a spune lucruri bune, — ca să înțelegem și noi cărturarii dela domniile voastre — să ne scrieți pentru a se tipări în această gazetă, care este a noastră. Vrem să scriem sfaturile voastre, vrem să ne cuno

ABONAMENTUL: Pe un an 200 lei.
Pentru săteni, învățători, profesori,
preoți, studenți, funcționari, meste-
riași și muncitori 150 lei pe un an.
Abonamentul se plătește înainte; se
face abonamente și pe jumătate an

Cultura Poporului

**Abonamentul pentru instituții finan-
ciare, biblioteci, cluburi și locații
publice 300 lei. Pentru sprijinitorii
focai minimum 300 lei. În America
3 dolari. În Jugoslavia 100 dinari
pe an. În străinătate 300 lei pe an**

Cronica bucureșteană

Activitatea la Teatrul Național, după o seară vacanță, iar a început, prin reluarea repetițiilor în ziua de 10 August.

Această reluare s'a făcut cu oarecare solemnitate, deoarece personalul artistic și tehnic era înfășurat noului director, d. Corneliu Moldoveanu.

În fozialul principal, unde a avut loc solemnitatea, noul direc-
tor a expus colaboratorilor săi si-
tuația teatrului, mai bună în pre-
zent decât în trecut, repertoriul
stagiunii, în care va da o deose-
bită atenție pieselor originale, pre-
cum și dezeriderelor sale artistice
și administrative.

I-a răspuns d. Const. Nottara,
deanul teatrului românesc, incre-
dindu-l pe noul director de tot
concursul colaboratorilor săi.

Stagiunea va începe cu reprezen-
tarea piesei „Viforul” de Delav-
rancea.

Ziarele bucureștene au dat dări
de seamă senzaționale, imbatate de
cel mai pur partum romantic, aver-
turi unei d-soare, care lipsind de
această, în tovarășia unui tânăr, a
căutat să inventeze o răpire sen-
zațională, ea și isprăvile vestitului
bandit Terente, care a mănecut
multe coloane din marile cotidiane
bucureștene...

Aceste reflecții le facem cu arhă-
răciune, când constatăm, din practi-
că, greutatea cu care e primită o
bună informație privitoare la ține-
rea unei sezători culturale sau a
unei Bănci Populare.

Ce timpuri, ce morăvuri!

Darurile făcute pentru școală,
sunt unele din cele mai bune pe
care le poate face cineva, căci
școala e temelia unei țări, și cu
cât sunt mai multe școli într-o
țară, cu atât acea țară merge cu
pași repezi pe drumul progresului,
având oameni luminați prin cul-
tură.

De aceea notăm cu plăcere daru-
rile făcute școlii primare de fete,
din com. Militari, de lângă Bucu-
rești, de sub dirigenția d-nei Pau-
lina Moravici, de către d. Teodor
Popescu, proprietarul morii „Ciurel”
care a donat 2000 lei și 10 cărți
cu nisip pentru școală, de aseme-
nea d. Aristide Blank a donat un
dulap și 10 volume cărți, pentru
biblioteca școlii.

Să nădăjdum că fiecare școală
primară din București va avea
norocul de un asemenea donator!

Maestrul profesor Fillorescu, a
cărui activitate e cunoscută bu-
cureștenilor, a putut forma un cor
ales, cu orfanele de război dela or-
fanlatul „Principesa Elisabeta”.
D-sa a dat o deosebită atenție în-
vățării sf. Liturgii, pentru ea
să poată contribui la înfrumusețarea
sfintei slujbe, la bis. Curtea Veche,
piața sf. Anton, unde corul or-
fanelor va cânta în permanență
Dumnezeiecele și sărbătorile legale.
Iată o faptă frumoasă creștină a
maestrului Fillorescu, copilele or-
fane fiind crescute în dragoste
pentru strămoșeasca noastră cre-
dință creștină ortodoxă.

În articolul „Problema culturală
la sate”, d. C. N. Dărvărescu, în-
vățător, s'a ocupat și de activita-
tea „Cercului de cultură creștină”,
arătând că ea nu ar fi existat,
deoarece nu s'a făcut ceva, pe
terenul cultural religios și la sate.

Ținem să lămurim pe d. C. N.
Dărvărescu, în calitate de secretar
general al acestui „Cerc”, că ac-
tivitatea acestui cerc a fost destul
de vie ținând seazătorii cultural-re-
ligioase publice, la școala primară
de fete din str. Polizu, iar adunări
creștine familiare, la locuința d-nei
Elena I. Petrescu, din str. Eminescu
No. 3.

Cercul a răspândit, cu prilejul
sezătorilor ținute, numeroase scrieri
religios-morale, pregătind terenul
pentru un ziar zilnic, în spirit na-
țional-creștin, care deocamdată e
de domeniul viitorului.

Dela toamnă, „Cercul de cultură
creștină”, își va relua activitatea,
ținând Dumineca d. a sezătorii
cultural-religioase publice, în dife-
rite cartiere ale Capitalei precum
și adunări creștine familiare, la
care pot lua parte orice creștin
dornic de a se adăpa la izvorul de
apă vie, care sunt sublimile în-
vățători ale Mântuitorului.

La sate „Cercul” nu a putut
avea nici o activitate, fiindcă nu
s'au putut întemeia nici o secțiune
acolo. Dacă d. Dărvărescu, cât și
alți buni creștini, preoți și învăța-
tori, ar dori să întemeieze secții
de-ale „Cercului de cultură creș-
tină” la sate, comitetul central ar
fi foarte bucurat, ea, prin satura-
rea sale, să ajute la pătrunderea cât
mai adânc în popor a învățători-
lor Mântuitorului, temelia moralei,
și părgăhia de ridicare a unui popor.
Lămuriri se pot cere subsemnatului,
calea Șerban-Vodă 41.

DIN VASIOVA, REȘITA ȘI IMPREJURIMI

În zilele de Duminecă când valurile
luptei pentru trai își dau puțin răgaz,
îmi place să mă sui pe „Culme”
deasupra casei părintești, să stau pe
iarba verde, la marginea pădurii, în
mijlocul codrului; să ascult cântecul
paserilor, să privesc cerul albastru și
soarele ce surâde așa de dulce în
zilele de vară. Poziția comunei Vasiova
e înzestrată dela natură cu un ținut
încântător; privind de pe „Culme”
rămăi fermecat de priveliștea minunată
ce se desfășoară dinaintea ochilor...

Pentru mine codrul cu poezile lui
cu o vrajă deosebită, îmi place să
mă înalț sus pe deal, departe de min-
ciunile și frământările de toate zile-
le, să es afară în natură la aerul
curat, să las gândurile să mă poarte
departe, prin veacurile trecute, la lup-
tele ce s'au dat printre dealurile acestea
cu păgânii, fiind pe aici una din por-
țile prin care au trecut toți barbarii:
Goții, Hunii, Slavii și Turcii, cari mult
râu a făcut Românilor, pustiindu-le
avutul, părjolind satele și uciugându-
i fără cruțare, de când a rămas așa o
spaimă în locurile sateilor că și azi
să mai aude vorba „De ce fugi că nu
te alegă Turcii”.

Ca mărituri a vremilor acestea de
groază să pot vedea și azi pe o col-
ină ruinele „Cetății” și jos pe lângă
drumul de țară stejarii falnici dela
„Buza Turcului” unde în tot anul, în
luna Maiu, este târg mare ce ține patru
zile, a patra zi fiind Duminecă se strâng
toate satele din jur și se întind o
horă cu petrecea frățească înecă ții
este drag s'o privești.

Deasupra „Cetății” se ridică la
peste 500 metri înălțime „Cula” de
unde se văd spre apus dealurile Vâr-
șeșului. În tradiție se spune că ar fi
stat în legătură subpământescă cu
„Cula” Vârșeșului și în ziele de pri-
mejdie se da semnaluri prin aprinderi
de focuri.

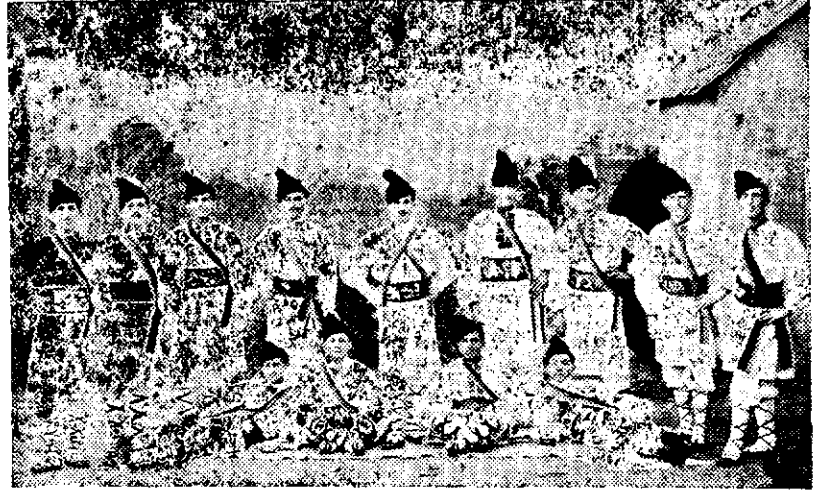
Tot printre aceste dealuri a trecut
și strămoșul nostru Traian, cu legiu-
nile lui spre Berzovia, numele răului
„Bărzava” lângă care se află ruinele
castrului roman „Berzovia”. În regiunea
numită „cracul de aur” s'a găsit la
anul 1875 hărburi de vas într-o con-

tere nu-i nici o viață, totul e pustiu
și mort.
În cele culturale stăm tot așa de
râu. Liceul de stat din Reșița e ocu-
pat în majoritate de neromâni cari
toți până la unul vor fi viitorii ma-
eștri.
E drept că în Reșița suntem în

În Vasiova avem și un loc de pe-
legriaj la „izvorul dintre dealuri”,
unde este zidită o frumoasă mănăstire
prin străciunța neobosită a monahului
Macrie Gușcă, acum e prof. La hra-
mul Sf. Iie alearga multă lume d
mari depărtări la acest izvor, care
are putere tămăduitoare și vindicătoare
la boalele de ochi.

În zarea fumurie pe sesul ce se
intinde spre Timișoara să vede o ri-
dicătură, este dealul „Șumigului”, care
în vâr ai e un crater vulcanic ce a
aruncat odată lavă și foc, astăzi pe
coastele lui sunt plantate vii, iar la
poalele lui în pământul negru cresc
frumose spicele aurii de grâu.

Un strigăt de sirenă mă deșteaptă
din visările mele și mi îndreaptă pri-
virile spre munți la poalele cărora se
vede fămil Uzpelor dela Reșița.

„CALUȘENII” ELĂCĂII ROMÂNI DIN VASIOVA, ÎN POZȚI ORIGINAL DE
SĂRBĂTOARE.

Atelierile și mașinerile fabricii sunt
o mândrie a tehnicii moderne, tot ce
mintea omenească a izbutit să înap-
tuiască, nici se poate vedea, de acia
merită să fie cercetată cu deamărntul
de originea. Aici însă voiesc să fac
unele constatări pentru că mi se emple
sufletul de tristăre când mă gândesc
la muncitorii români dela Reșița, cari
atăt pe timpul stăpînirii ungurești cât
și azi sunt în urma muncitorilor de
alta naționalitate... Sărmanii r-mănași,
să-i vezi când dau drumul feului topit,
în d-goargă acia de iad, sub ploaia
de schinții, la lumina acia albă care
îți taie vederea. Și pentru S ceasuri
de muncă muncitorii câștigă între
30-60 de lei și ce e mai dureros
toți acești „tagi-neri” și „feladere”
sunt români noștri.

De luni de ziele uzinele din Reșița
dau drumul meru la lucrătorii din
pricină că nu are comenzi și nici bani.
Astfel cei concediați trăesc în sărăcie

Am auzi s'afet zburciat, și îmi
tăbese peș și neamul cu foc, cu ar-
doare. Văd frații și prietenii mei dragi
câ sunt țiuși, înghețari de zua de
măne și mă doare mult; nu e drag
românul și cănd îl vad în suferință,
sufăr și eu cu el. Am purtat jgajul
săvlei și t-muțel ungurești, am su-
ferit ca nimenea altui, dar am avut
credință că dreptatea va învinge și
am rădat. A venit războiul au fost
umiliți, dar puterea lui Dumnezeu
ne-a ajutat, căci azi suntem liberi;
pământul acesta frumos și roditor e
al nostru. Dar pentru ce simt acum
durere? Pentru ce când caut

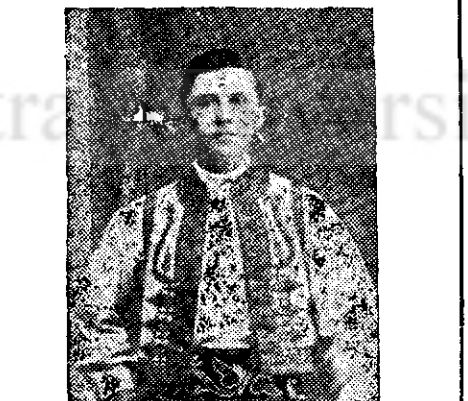
liere nu-i nici o viață, totul e pustiu
și mort.
În cele culturale stăm tot așa de
râu. Liceul de stat din Reșița e ocu-
pat în majoritate de neromâni cari
toți până la unul vor fi viitorii ma-
eștri.
E drept că în Reșița suntem în

ȚĂRANCA DIN VASIOVA

minoritate, dar avem orașelul Bocșa
cu sate românești puterice, ca Bocșa
română (unde încă e instalată o
fabrică de unelte economice și țiglaric).
Dognecia, Ocna de fier, Vasiova, s. a.,
de unde vin zilnic sute și sute de
muncitorii la Reșița. Dacă am avea o
școală de industrie tehnică ori liceu
în centru la Bocșa — ori chiar în
Vasiova, unde s'ar putea pune la în-
demnă stăutul loc potrivit — în
care școală am putea pregăti pe vii-
torii măsștri ce bine ar fi. Și noi
maru acceptăm.

Am auzi s'afet zburciat, și îmi
tăbese peș și neamul cu foc, cu ar-
doare. Văd frații și prietenii mei dragi
câ sunt țiuși, înghețari de zua de
măne și mă doare mult; nu e drag
românul și cănd îl vad în suferință,
sufăr și eu cu el. Am purtat jgajul
săvlei și t-muțel ungurești, am su-
ferit ca nimenea altui, dar am avut
credință că dreptatea va învinge și
am rădat. A venit războiul au fost
umiliți, dar puterea lui Dumnezeu
ne-a ajutat, căci azi suntem liberi;
pământul acesta frumos și roditor e
al nostru. Dar pentru ce simt acum
durere? Pentru ce când caut

ȚĂRAN DIN VASIOVA

liniște în codrul nu o află? Când
toată firea zimbește, paserile cântă
înului bucuriei, de ce privirea mea e
tristă? ... De ce dulcea lumină ce-
rească nu risipește norii de pe fruntea
mea? Pentrucă văd lucruri cari nu
sunt bune; sunt neliniștiți de ziele de
față.

Și totuși este ceva ce ne dă spe-
ranță în viitor, singura nădejde este
ținerimea care se agită, se frământă,
împotriva patimilor; ținerimea, floarea
și viitorul neamului a văzut pericolul
și a început lupta.

Doamne! adă zila biruinții să-mi
văd neamul pornind pe drum drept,
cuprins de dor pentru înflorirea patriei;
adă Doamne, zila biruinții să văd
sărbătorită dreptatea, binele și ade-
vărul. Noi care suferim și plângem
ne rugăm Ție!

ARRELIU NOVAC, econom.

Automobilele Statelor-Unite
În Statele-Unite sunt 15 milioane
automobile, adică un vehicul la 8
persoane.

Să se mai susțină că acolo poți
muri călăt de o... trăsura.

Campaigne electorale

În Anglia, fiecare candidat, chel-
tuește în campania electorală cam
100,000 franci (1 milion lei).

Dar la noi?

„Aleşii” noștri, spune-ni-vor?

Populația orașelor noastre

În ordine descrescând, vin: Bucu-
rești (800,000), Chișinău (275,000)

Cernăuți, Braila, Timișoara, Cluj,
Ploestii, Constanța, Satu-Mare, Bra-
șov, Botosani, Tg.-Mures, Buzău,

Focsani, Sibiu, ș. a. NICOL

VARA PRIN OLTENIA

Strehoia-Mehediți, 10 August

Nici n'am descălecat bine în Stre-
hoia și cunoscuții m'au întâmpinat
cu vorbele: „Să vezi, doctore, cât
s'a ridicat Strehoia”. Într'adevar,
nu după mult timp m'au încredințat
că Strehoia, în prezent Urbe,
are în mijlocul pieței de zarzavaturi
o latră sistemată, dar... n'are
instalația de baș, are hală de carne,
gherete pentru păvălii, de tot felul,
dar cam prea, prea aproape de
spital.

Monumentul eroilor e foarte fru-
mos și foarte îngrijit.

Luminatul orașului a început a
se face. Case nouă, frumoase, ale
comercianților îmbogățiți, se ridică
pretențioase în centrul Urbei. Nona
construcție solidă, frumoasă, în stil
național, cu două etaje, înconjurată
cu un gard betonat, a spitalului,
face fală orașului. S'au cheltuit
vre-o 3 milioane, dar să nu ne pară
râu nimănuți ecia la noi e necesar
așa ceva, mai ales în această re-
giune unde sifilul, malaria, tuber-
culoza și pelagra au prins adănci.

Campaigna contra malariei și si-

Mehediți. Vin negustori și din
Banat. Se face mare aliveris, iar
mehedițenii ca să n'arămăe mai
pre jos decât frații din Banat, au
început să îngrijească mai bine de
vitele lor.

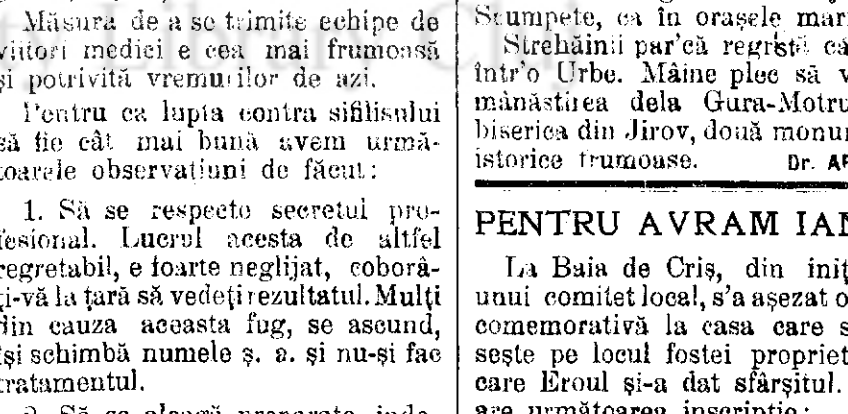
După târg cărciumile și țixite
de țărani. Nu lipsec nici femele,
nici copii, dar nici țiganii. Toți
sgomotoși, palizi, plini de sudoare,
cu ochii injectați, sălbateci, asvârle
ultimul lor ban pe tejgheaua ne-
gustorului fericit și nervos că i-a
mers bine azi.

Târziu spre seară, caii blazați,
dar speriați de sălbătecia stăpâni-
lor lor, duc acasă aceste fiare.

M'am gândit la ceace seriam
dăduazi despre „Lupta Alcoholis-
mului”, am închis ochii și am ble-
stemat pe toți aceia ce sunt părtăși
acestei crime. Oribil! Parcă mă
scutură figurile!

17 August. Am văzut chiar în
centrul orașului podulețe lipsă, iar
podul cel mare de peste Hușnița
în reparare. De s'ar termina odată!
Îmi spunea birjarul, că taro mult
oculim!

Na-s bari, omule! i zic. El su-
pănat îmi răspunde:

BOCȘA MONTANĂ - VASIOVA ÎNȘE ÎNȘIȘVUL REȘI

filisului continuă cu multa răvan.
Echipele trimise de Institutul san-
nitar militar din București comple-
tează frumos și înțelepțesc munca
obosită a medicului șef al spita-
lului Strehoia, a moașii, subheru-
giilor și agenților sanitari.

Măsură de a se trimite echipe de
vijtorii medici e cea mai frumoasă
și potrivită vremurilor de azi.

Pentru că lupta contra sifilisului
să fie cât mai bună avem următo-
arele observații de făcut:

1. Să se respecte secretul pro-
fesional. Luerei acesta de altfel
regretabil, e foarte neglijat, cboro-
ră-vă la țară să vedeți rezultatul. Mulți
din cauza aceasta fug, se ascund,
și schimbă numele ș. a. și nu-și fac
tratamentul.

2. Să se alege preparate indo-
loare. Mulți fug și din cauza duri-
lor. Să se dea și neosilvursan

Iubiți aviația

Când îndrăznese să scriu aceste
rânduri, mă gândesc la cei pentru
care s'a făcut acest binecuvântat
ziar, la poporul acestei țări, cu
oebire la ostăși de ieri și de
măine ai armatei noastre.

Aviația — aeroplanelne — sbură-
tori — sunt noțiuni încă bizare,
neînțelese, necunoscute bine de
marca massă a poporului, care este
cea dintăi putere a statului nostru.

Născută dintr'o idee înălțătoare
ca și felul ei de a se exercita,
aviația, prin străduința uriașă, prin
jertfe neprepuțite și printr'un
progres umitor, a ajuns azi o in-
stituție, mai mult decât necesară
atât armatei cât și vieții pașnice a
statului. Multiplele ei aplicații în
mecanismul războiului, precum
și în viața economică din timp de
pace, face ca aviația să fie un
organ indispensabil de apărare na-
țională și de înlesnire economică.

Utilitatea ei din ce în ce cre-
când, impune tot mai multă im-
portanță, tot mai multă atenție.
Făcând parte din cele două mari
capitale ale vieții, practice și frumos,
acest mijloc, ingenios la început,
util și comod azi, reclamă a fi cu-
noscut cât mai mult de toți ceie
joacă un rol cât de mic în această
țară.

În marile război, care a botizat
cu cinstie și suferințe generația
noastră, aviația a pus o piatră
greă în balanța isbăndei.

Pentru a exista la înălțimea che-
mării ei, necesită cheltuieli mari,
jertfe multe, munca neobosită și
dragoste adăvărată.

Dacă pentru cheltuieli chemat
este guvernul să rezolve aceasta,
pentru jertfe noi sburători, pentru
munca toți ceie s'au înrolat la
această operă, apoi dragostea ade-
vărata, teneiul cel mai bun pe care
o ființă poate trăi, trebuie să vină
dela toți, mic și mare, sărac și
bogat, tânăr și bătrân.

Dacă pe convingerea utilității și
frumuseții ei, zilnic va crește tot
mai mult dragostea poporului în
jurul acestei instituții, atunci măn-
țuirea va veni tot mai repede.

Dacă din bogățiile simțimentale de
dragoste ce românul are atăta în
sufletul lui ales, va prinde un pic
și pentru arma pasărilor-mașini ce
leagă puțin de Dumnezeu și apară
mult de oamenni — dusmani, atunci,
speranțele în ea vor fi tot mai în-
dreptătește, zile frumoase de progres
vor veni tot mai curând și marea
ei chemare tot mai mult realizată.

Iubiți dar, săteni români, —
aviația. — Ea va și apăra femeile
și copiii a nu fi bombardată în
timp de război, ea va și ușura
transporturile în timp de pace.

Cândva și noi, tării, văd și
înălța pe toți acolo unde pasărele
domnesc în imensul ocean aerian.

Iubiți aviația, că vulturii ei în-
frății cu vulturii mândrilor noștri
munți, vor apăra hotare ce măine,
celor de jos, tot mai greu le va fi
să la aperi.

Iubiți această chemare a viitoru-
lui ce într'un curând va stăpâni pe
ceiea dușmănece țară.

Prin dragostea voastră o vor
iubi-o cu toții și cei mari și atunci
o vor ridică-o acolo, unde menirea
ei se sue tot mai sus.

Locot. aviator I. STĂNCULESCU.

O DURERE

Svonurile, cărora nu voiam să le
dăm crezare, s'au dovedit a fi fapt
împlinit: casa nemuritorului Eminescu
a fost dărâmată. Ce nesocotiti, ce
lipsă de religiozitate față de ceea ce
face gloria nediscutabilă a acestui
neam. Când alte popoare păstrează
ca ceva sfânt tot ce a rămas în urma
oamenilor mari ai lor, până și cel
mai nefsemnat lucru, la noi, cu atăta
ușurință, se dărâmă casa aceluia, pe
a cărui frunte bolită s'a scoborât
raza geniului, și care va vorbi eter-
nității despre trecerea noastră pe
acest pământ! Parcă nu i-a fost de-ajuns,
că atăta cât a trăit, a sorbit ca un
mardir, până la fund, paharul dureri-
lor, fără nici o mângăere: nelștele-
gerea noastră îl urmărește și după
moarte.

De-acolo, din înălțimile divine,
unde se odihnește, întocmai ca „Lu-
ceafărul” lui, „nemuritorii” rege”,
ne va fi privind cu îngăduința sufe-
lului său mare, dar și compatimindu-
ne, ca unii ce n'am ajuns încă să
prețuim așa cum trebuie, ceace ne
e mai drag.

Societatea culturală „Farul” din Dob-
riceni jud. Vâlcea, se alătură tuturor
acelora, cari au simțit intens durerea,
de a vedea prăbușindu-se altarul
dela Ipotești. Totodată aduce via
multumire și admirație societății uni-
versitare „România Jună”, care a pus
chipul lui Eminescu pe casa din Viena,
unde a locuit marile poet.

Fie ca tot ce e simțire românească
pe acest pământ să se înfioare în
fața nenorocirii dela Ipotești, — casa
copilării celui mai mare om ce a
răsărit din sânul acestui neam, fiind
dărâmată, — care nenorocire trebuie
privită ca pe un doliu național!

Societatea culturală „FARUL”

SUNT OPT ANI...

15 August st. v., Adormirea Născătoarei de Dumnezeu...

Stai și privește mormântul locotenentului Nicolae Macarie...

cum vechiul hotar se prăbușese iar un vrăjmes cu pene de cocoș...

Da, prim erou dela Oituz. Astăzi a adormit prea sfânta Feecioară...

Te privește și amintirile din sufletul-mi sbruenece...

Pe mormântu-ți apasă o peatră grea, care avea o menire atât de crudă...

Așa scrie pe ea: 1856

Peatră fastă hotar, monument locotenentului Nicolae Macarie...

Prima erou rănit și mort când s'a trecut granița la Poiana-Sărată...

Da, fați români, ei sunt, și atunci când ne apropiem de ei să ne descoperim...

Să ne apropiem măcar la zile mari de niște morminte din frământ...

NICOLAE VIJEJA normalist.

0 eclipsă de lună

-Cu o mare nerăbdare așteptam seara de 14 August...

Se inserase. Luna mare și frumoasă, ca un disc de argint...

Repede am esit din casă și am alergat în șosea...

Eu am auzit din bătrân, spunea o babă bătrână...

-Dar ce sunt aceia vârcolaci? am întrebât eu...

-Ehei! neopate, povestea e mare și frumoasă...

-Ba da!

Și după ce tuși puțin, ea să și dreagă glasul...

-E mult, tare de mult, decând s'a întâmplat...

Lui lăncu îl cântă fanfare.

Cer cu glasul rugător; lăncule, Maria Ta!

Strigă la ei cu necaz: „Ba, voi tâlhari...“

-Dar de ce nu se dădea el singur? am întrebât eu.

-Nu se dădea stegur din cauza că-i era teamă...

Că-i era teamă de sfântul Iliu, că are să-l trăsnească...

„Dar diavolul tot nu s'a lăsat și crezând că noaptea le va fi mai ușor...“

-Vedeți, zice bătrâna, cum caută sf. Iliu după diavol?

Mă miram în sinea mea de imaginația puternică...

De obicei cerețez cruci, căci nume scris pe ele mi se reamintesc...

-Da, semn rău, feți mei! Zi-se deodată un bătrân.

-Pai da, să știți voi ce se face, adaugă altele...

„Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.“

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Balada lui Iancu

(Poezie populară)

Pe drumul Abrudului Paște Murgul lăncului

Murgul paște și nechează lăncu doarme și visează.

Trece-o pasăre în sbor Și îi strigă: începtor!

Sai, lăncule, nu dormi, Că ungurii vor veni,

Te-or prinde, te-or lega ghem Că de tine rău se tem.

- Se trezi lăncul voinic N'ăvând teamă de nimic,

Pe murgul încăleca Oastea'n munți și-o aduna,

Oastea lăncului voinic Bate-luptă fără frică.

La Abrud lupta se 'ncepe, lăncu pe dușmani învinge,

La Câmpeni a doua-oară Lupta ține până'n seară,

Românii puteri își strâng, Pe în unguri iar îi frâng,

Doa zile goana ține, Fugi, ungure, vai de tine...

Fug groții îngrozitor De Moji răsbunătorii...

Ura, Moji! a voastră-i țara, Lui lăncu îi cântă fanfare.

Și-aucni lăncu cel viteaz Lară-ne cu viceța

Că-ți dăm bani nenumarați, Cu ocauă măsurăți!

Strigă la ei cu necaz: „Ba, voi tâlhari...“

„Dar de ce nu se dădea el singur? am întrebât eu.“

-Nu se dădea stegur din cauza că-i era teamă...

Că-i era teamă de sfântul Iliu, că are să-l trăsnească...

„Dar diavolul tot nu s'a lăsat și crezând că noaptea le va fi mai ușor...“

-Vedeți, zice bătrâna, cum caută sf. Iliu după diavol?

Mă miram în sinea mea de imaginația puternică...

De obicei cerețez cruci, căci nume scris pe ele mi se reamintesc...

-Da, semn rău, feți mei! Zi-se deodată un bătrân.

-Pai da, să știți voi ce se face, adaugă altele...

„Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.“

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

Moldova de peste Prut

II.

„Basarabia e locuită de Moldoveni cari compun 3/4 din totalul populației sale...“

Treze-o pasăre în sbor Și îi strigă: începtor!

Sai, lăncule, nu dormi, Că ungurii vor veni,

Te-or prinde, te-or lega ghem Că de tine rău se tem.

- Se trezi lăncul voinic N'ăvând teamă de nimic,

Pe murgul încăleca Oastea'n munți și-o aduna,

Oastea lăncului voinic Bate-luptă fără frică.

La Abrud lupta se 'ncepe, lăncu pe dușmani învinge,

La Câmpeni a doua-oară Lupta ține până'n seară,

Românii puteri își strâng, Pe în unguri iar îi frâng,

Doa zile goana ține, Fugi, ungure, vai de tine...

Fug groții îngrozitor De Moji răsbunătorii...

Ura, Moji! a voastră-i țara, Lui lăncu îi cântă fanfare.

Și-aucni lăncu cel viteaz Lară-ne cu viceța

Că-ți dăm bani nenumarați, Cu ocauă măsurăți!

Strigă la ei cu necaz: „Ba, voi tâlhari...“

„Dar de ce nu se dădea el singur? am întrebât eu.“

-Nu se dădea stegur din cauza că-i era teamă...

Că-i era teamă de sfântul Iliu, că are să-l trăsnească...

„Dar diavolul tot nu s'a lăsat și crezând că noaptea le va fi mai ușor...“

-Vedeți, zice bătrâna, cum caută sf. Iliu după diavol?

Mă miram în sinea mea de imaginația puternică...

De obicei cerețez cruci, căci nume scris pe ele mi se reamintesc...

-Da, semn rău, feți mei! Zi-se deodată un bătrân.

-Pai da, să știți voi ce se face, adaugă altele...

„Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.“

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

-Poate să facă iar război, se auzia mai multe cazuri.

Încet, încet, din vorbă în vorbă am căutat ca să le arăt cauzele...

Mulți m'au înțeles, dar cei mai mulți, mai ales bătrânii...

-Și acumă dacă s'a întunecat luna, ce se mai întâmplă? am întrebât eu.

CRONICA BĂRLĂDEANĂ

Frumoasa mișcare culturală, de care ne-am fost bucurat atât de mult...

„Unți ca pe front și litere mări deviza: „Unți ca pe front și litere mări deviza.“

„Din parte-mi le uez, atât conducătorilor acestei asociații, cât și conducătorilor foarei înainte și spor la muncă!“

— În ziua de 13 Iulie, societatea de cultură „Spiru Haret“ de pe lângă școala de meserie...

— Deasemenia în ziua de 2 August asociația „Uniunea națională a fostilor luptători“...

— Și la noi, memorabilia zi de 19 August st. n. 1924, — zi, care ne amintește de înfrățiștele lupte...

— Atunci! Atunci, trebuie să ne înarmăm cu bărbărie și să așteptăm până ce bubul și milostivul Dumnezeu ne va desototorosi...

— Prin urmare chiar după murtușirea unui rus, Basarabia era locuită în mare majoritate de români...

— S'au adus în diferite rânduri Bulgari (pușini venise prin 1769, 1774, 1791, 1806 N. Iorga)...

— S'au adus Francezii, Elvețienii în 1824—28; de această puțin, și li-s'au dat numai 500 des. de pământ.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

— Este dăru de necesitate a timpului, care toate în lume le reface, ca preoții văduviți să se reacasătoască.

Școala de țesătorie „Ghika Deleni“ jud. Botoșani

Intre livezi și păruri, sub poala codului de vâlcu...

— O elevă din anul I. la covoare primește 100 lei la metru pătrat, anul 1900.

— O elevă din anul II. la covoare primește 200 lei la metru pătrat, anul 3000.

— O elevă din anul III. la covoare primește 300 lei la metru pătrat, anul 4500.

— O elevă din anul IV. (practicantă) primește 300 lei la metru pătrat, anul 4500.

La absolvirea școlii eleva se pomentește cu știință de carte...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într-o curte boierească, proprietatea d-lui Th. G. Ghika...

— Într

Desrobirea economică

Știm cu toții, că odată cu desrobirea politică a Ardealului, Bucovinei și Basarabiei, nu s'a putut face și desrobirea economică a neamului românesc din aceste provincii. Comerțul și industria, pe lângă toate sforțările cătorva organizații politice, nu au putut ajunge în mână românescă. Târânișii în bună parte neștutătoare de carte, suferă.

Pe lângă desrobirea acestor mele, pentru o regenerare sănătoasă și pentru a reda din nou țărânului român puterea economică, bărbații luminați ai neamului, caractere de oțel, ostași ai cauzei naționale, au dat alarma, au mișcat masele adormite și datorită sprijinului acordat de Centrala Cooperativei și săteștii, au înființat bănci populare, cooperative de aprovizionare, ș.a. Astfel în multe culturi ale țării noastre unde străinii mișunau între țărâni români, poporul s'a trezit, începe să și luze fruntea și înima îi spune tot mai aprins și tot mai delușit, că el este stăpânul plaiurilor udate cu lacrimi și sânge din belșug și îl trebuie deci să le tragă și folosul.

Unul dintre acești bărbați luminați ai neamului, om de cinst, mare binevoitor al poporului, și vestit luptător și apărător al cauzei românești este d-l Dr. Carol Ioan Șotel, medic-inspector, în Rodna-Veche, județul Bistrița-Năsăud. D-ș.a. a trecut poporul la realitate, a cutreerat sat de-a rândul, și unde a aruncat sămânța desrobirii noastre economice și naționale, a prins rădăcini puternice și a dat roade frumoase.

Acest om de valoare a înființat nu de mult o cooperativă de desfacere în comun și aprovizionare cu numele de „Minerul”, a întemeiat banca populară „Fl. Cav. de Porțuș”, care este azi cea mai mare și mai înfloritoare bancă populară din județul Bistrița-Năsăud, iar mai nou a pus bazele unei mari cooperative de cherestea. Toate aceste întreprinderi, unde se depune o uriașă muncă pentru bucuria lor chivernisire și desvoltare își au de președinte pe d-l Dr. C. I. Șotel, care nu numai că este conducătorul, ci și întreg sufletul lor.

Noua cooperativă de cherestea „Someșul” și-a început adunarea de constituire Duminecă, în 31 August, în Rodna-Veche, în prezența unor peste

100 membrii acționari din comuna Rodna-Veche și Maeru. S'a ales un consiliu de administrație compus din d-nii Dr. Carol Ioan Șotel, medic, președinte, Iustin Ilișiu, redactor, Silviu Corușiu, director-școlar, I. Mart, not. pens. C. Baniă, comerciant și țărâniul traian Pavel Ilișiu, Terente Bumbu, Traian Vișchi și Fl. Alexandru. Cenzorii au fost aleși d-nii:

Traian Zinvelu, învățător, Sever și N. Grapiu, econom; cenzori supleanți: Maxim Domide, învățător, Mihail Cozonac, econom și D. Bocșa, învățător. Capitalul subscris la această cooperativă este de mai multe milioane lei, iar sumele vărsate de peste 300 mii de lei.

Scopul cooperativei de cherestea „Someșul” din Rodna-Veche este de a lua păduri în țară, de a se înființa ateliere și fabrici pentru lucrarea lemnului și de a deschide depozite de desfacerea a produselor lemnoase, precum și de a-și aproviziona membrii cu cantitatea de lemn necesară trebuințelor lor și pentru a oferi membrilor munca în condiții mai bune.

Cei dinți pași ai cooperativei „Someșul” sunt a scoate la licitație care va avea loc în anul acesta, din mâinile străinilor veniți de peste graniți, fabricile și pădurile granițarești din Valea-Mare, Ilva-Mică și Anieș, cele mai mari fabrici de cherestea de pe întregă Valea-Someșului.

Această cooperativă primește în sânul său acționari din toate satele și orașele soseșene, dacă aceștia sunt de naționalitate română. Îndemnăm poporul și intelectualii cinstiți să intre în rândurile acționarilor cooperativei „Someșul”, care este curat românească și lucrează pentru desrobirea țărânului român.

Iscrierile se fac zi de zi la biroul d-lui Dr. Carol I. Șotel, medic, în Rodna-Veche, unde se primesc și toate lămuririle necesare.

Noi din partea noastră trimitem toate urările de bine acestor noi instituții românești și felicităm atât pe rodneni cât și pe măreri, că punând umăr la umăr intelectualii și țărâni, au furit o puternică forță de apărare a pădurilor granițarești înstrăinate veacuri de-a rândul.

Din satul meu Gârlești

La 10 km. depărtare de orașul Craiova se află satul Gârlești, jud. Dolj, situat într-o frumoasă poziție, deoparte și de alta a părului Teslun, formând una din cele mai frumoase priveliști pentru ocol vine dinspre Craiova. De jur împrejur este înconjurat de dealuri, pe care au început să se planteze vii, dând astfel o înfățișare și mai frumoasă micului cătărilor o bogăție destul de însemnată.

Înființarea lui se datorește, după cum arată și numele, vechiului boer Gârleşteanu, mare proprietar, care având nevoie de clăcași pentru muncă câmpului, a adus câteva familii din satul vecin și le așezase pe amândouă malurile ale părului Teslun; dar moșii fiind mare și muncitorii puțini, desființează așa zisele clăci grele de 80 zile și mărește în același timp partea de dijma, care din zecă părți țărânul lua numai una.

Asfel pe lângă cele câteva familii stabile ca: Stan Stoica, Ciucă, Iliuță Croitoru, Mihai M. Zamfirache, Mandă Caplea, Marin Fărvu și altele, mai vin familii din satele care se desființau din cauza clăciilor grele și plecau să se stabilească acolo unde era elaca mai ușoară, cum au fost familiile: Stoica Boia, Marin Lamba și Ghiță Șoreanu din satul Soreni-Romanați, care se stabilesc în Gârlești, mărindu-se astfel numărul țărânilor clăcași pe moșia boerului, din care trăiau.

În felul acesta au trăit, câteva zeci de ani, din prisosul muncii dela boer, în care timp numărul familiilor trece peste 80, până la legea lui Cuza, când i-se dădă fiecare câte o bucată de pământ; se dau loturi de câte 12 pogoane, pentru acei ce aveau două perechi de boi, loturi de câte 8 pogoane acelora care aveau doi boi și loturi de 4 pogoane pentru toporășii (muncitorii cu mâinile). Afară de asta li-se mai dă la fiecare câte 3 litre (sterturi) linie sau loc de casă unde s'au clădit casele.

Legea împroprietăririi din 1917, le îmbunătățește și mai mult soarta, așa că în prezent fiecare își muncete cu sârguință și cu dragoste pământul lui, în care își pune toată nădejdea.

Cu un singur lucru stau cât se poate de rău... cartea; deși acest sat este fruntașul comunei, având peste 20 de tineri la învățătură prin oraș, totuși cea mai mare parte, sunt străini cu totul de școală.

Nu poate fi decât un singur mijloc, pentru ai putea face să prindă gust și de școală; numai prin cinstirea „Culturii Poporului” pe care în ultimul timp au început a o citi cu plăcere.

Datorită puținilor știutori de carte satul înflorește simțitor făcându-se pe zi ce trece fel și fel de înfrumusețări; biserică curioasă Paracheșchia fiind prădată în câteva rânduri de răufăcători, au pus cu toții, contribuind fiecare după puterile lui pentru ca să poată reface acest lăcaș sfânt la fel ca mai înainte. Au adunat dela fiecare casă cele trebuincioase (bani, grâu, lemne etc.) de au făcut o ulucă nouă, au reparat acoperișul care se stricase, au cumpărat un elopot nou în locul celui luat de Nemți și în ultimul timp au adus un pietor, pentru a da o înfățișare și mai frumoasă chipurilor sfinte din biserică.

S'a vorbit acum 2-3 ani de a se ridica un monument în amintirea celor morți pe câmpul de luptă, dar aceasta a fost lăsată pe mâna oame-nilor din comună, cari au lăsat lucrurile baltă.

E vorba să se înființeze o societate din satul Gârlești, pentru a aduce la îndeplinire ridicarea monumentului, numai pentru eroii căzuți pentru patrie, din satul lor.

Primăria stă încheișă câte 2-3 zile din cauză că primarul și mai ales notarul care este din comuna vecină, vine foarte rar pe la primărie așa că trebuie să stai pentru un certificat două sau trei zile, numai în cazul când notarul se găsește la comună.

Șeful de jandarmi, în loc de a se ocupa de fapte eroice care să-i mărească demnitatea, își pierde timpul numai prin cărămuri.

Dei singurul mijloc de îndreptare ar fi numai prin vocea „Culturii Poporului”, singurul jurnal de care au început să prindă drag țărâni din Gârlești.

I. ZAMFIRESCU-GÂRLEȘTI

La porțile Bicazului

În ziua de 1 August, toți cursiții dela școala normală „Gh. Asachi” din Piatra Neamț, sub conducerea d-lui Popovici, profesor de geografie, au făcut o excursie la Cheile Bicazului. De amiază a fost plecare din Piatra. Cursiții ai călătorii cu trenul de conducători „Albina”, până la Târcău. Dela Târcău până la Bicazul (fost ungușci) din județul Ciuc, cu trenul societății „Götz”.

În ziua de Sâmbătă, 2 August (Sf. Ilie), ora 8 dimineața cursiții au plecat la Chei.

Afară de profesorul conducător au mai fost: d-l Ionescu, profesor, preotul Constantinescu, d-l Stoinescu, profesor, Nicoliescu casierul școlii normale și pedagogul Doarbăș. Au luat masa la Tunel. După masă a plecat la Tau. După amiază întorcerea în sat. Duminecă, 3 August, dimineața s'au întors îndărăt, au plecat la Ardeuța, iar de aici la Piatra. C. N.

SFATURI DOFTORICEȘTI

Astăzi văd multe otrăviri (intoxicații) cu ciuperci și argint viu. Cu argint viu din cauza fumurilor ce le fac babele lăcutoare.

Am eu ciuperci: Semnele otrăvirii apar după 1-1½: arsuri mari și zgâriețuri pe gât, dureri în pânțele, eșire afară deasă, amețeli, leșinuri, sudori reci, vederea se tulbură, bolnavul varsă fier. Se întâmplă că el cî otrăvit și și moare.

- Ce-i de făcut în atari cazuri până să vie doftorul? 1. Dați-i 2 linguri de oloi de rișină. 2. Apă rece multă. 3. Așchiderea lapte. 4. Ceaiuri de tei. 5. Bae caldă generală. 6. Compresa calde pe pânțele.

b) Cu argint viu (Mercur): Argintul viu mănuit numai de doftor e cel mai bun leac contra sifilisului (Sifilisului), mănuit de babe, e cea mai grozavă otrăvă.

Ei, am văzut 2 cari din cauza babei lor le-a căzut dinții și s'au gârnarat falcite în o săptămână. Unul a murit, iar celălalt a rămas tare pocit. Feriți-vă de babe că ele vă gârnăsc moartea făcându-vă să și suferiți amarice.

Orice otrăvit cu argint viu să bea apă multă, albușuri de ouă proaspete, să stea la aer și să facă băi de pucoasă cât de des.

Doftorul trebuie chemat!

Societatea muzicală „Zefirul”

De câțiva ani a luat ființă în orașul nostru, Tg.-Frumos (jud. Iași), datorită unui grup de idealiști, societatea corală „Zefirul”. Societate care are în fruntea ei pe distinsul maestrul prof. I. A. Toma, dirijorul de odinioară a faimosului cor țărănesc „Osioiu”. Cor, care la serbările și concursul de coruri din luna 1908 dela Arenele Romane și Ateneul Român din București, a luat ca premiul cupa de argint cu „Răspătla muncii pentru muzică”.

Acest grup de idealști, visători de vremuri mai bune, și-au unificat sufletul cu acela a venerabilului lor maestrului și au strâns rândurile împrejurului. Această societate pe lângă serbările și auditiile muzicale multe pe care le-a dat în localitate și împrejurimi, a organizat în fiecare an excursii; așa: acum doi ani, a însoțit Ateneul popular Târașii în Bucovina; anul trecut a făcut câteva excursii în munții Vrancei și Ceahlău, iar anul acesta cu modestele sale fonduri, fără nici o reducere, fără nici un ajutor, nici un sprijin dela nimeni, a făcut frumoasa excursie, Osioiu-Mânzlești-Ungheni-Basarabia. În seara de 16 August, excursioniștii au luat drumul înspre Iași. Ajunși în Iași, neobișniți cântăreți, au luat drumul Osioiului. Acolo, primarul comunei, proprietarul Zipa; corul „Osioiu” de sub conducerea distinsului țărân Chirița Ionescu, precum și toți sătenii, le-au făcut o primire caldă.

La serviciul divin, răspunsurile au fost date de întregul cor de sub conducerea d-lui profesor I. A. Toma. După masă în grădina bisericii a urmat o frumoasă șezătoare muzicală. Printre cei de față erau: d-l prețef de poliție Măncuș cu d-na, d-l și d-na I. Zipa, d-l și d-na Drăgici, preții Bantaș, Oanea precum și d-șoarele Olimpia și Alex. Neculcu. Sara s'au dat de către sătenii, în cinstea corului Tg. Frumos, o masă comună, și s'au rostit frumoase cuvântări. A trei zi s'au cântăreții părăsesc Osioiu, după ce li s'a făcut o manifestație de „drum bun”.

Ajunși în târguroșul Ungheni-Basarabia, am fost întâmpinați la poarta orfelinului „Ecaterina Teodoroiu” de d-nii directorii Mocanu și V. Sadoveanu. După urarea de „bine ați venit” de către d-l I. Mocanu, excursioniștii au cântat imnul societății „România Jună”, „Pe al nostru steag”. Au vorbit apoi d-nii director general Negoiță, primarul orașului Teifer, medicul primar al orașului și a răspuns d-l prof. I. A. Toma. S'a servit ceaiul în restaurantul gării, după care excursioniștii însoții de d-l general Tarnovschi, director general Negoiță, director sc. de Horticultură și agronom V. Sadoveanu și d-l Ad-lor al plășii Ungheni, s'au dus la biserică, unde corul societății sus zisă a dat răspunsurile liturgice; lume multă a luat parte. După terminarea serviciului, purtătorii cântecului românesc, au vizitat câmpul, grădina, și școala de Horticultură ce este pusă sub conducerea distinsului inginer agronom V. Sadoveanu, apoi cărămăria, unde lucrează studenții. De acest moment a sosit o delegație de învătățori și de notari ai centrelor basarabene, cari au salutată prin un „Bine ați venit”, pe coriști. Vorbește mai mulți învătățori, apoi d-l Mocanu în numele românilor basarabeni și răspunde d-l I. A. Toma. Sosind ora prânzului, oaspeții au fost condusi în ospătăria școlii unde li s'au servit o frumoasă masă împodobită cu flori. Aici au fost salutată de d-l Const. Sadoveanu.

În timpul mării a cântat muzica și s'au ținut toasteri de către d-l general Tarnovschi, pentru M. S. Regele, de dd. I. A. Toma, Mocanu, primar Teifer, Oct. Filipescu și V. Sadoveanu. După amiază, a avut loc șezătoarea muzicală. Corul a cântat frumos și solurile au fost cântate bine de către d-șoarele Elena Popovici, Maria Luchian, Elena Cerăcescu, Lucia Avramiești și de d-na N. Luchian, O. Filipescu, C. Dumitru și I. Balaban. A ținut o cuvântare preotul Vuza, arătând însemnătatea acestor călătorii. S'a înșmășii apoi hura mare; iar sara a avut loc în sala primăriei, balul. Dimineața excursioniștii s'au întors la T.-Frumos.

V. VERON

Săptămâna

Lubiți cititori, răspândiți această joacă. Cu cât „Cultura Poporului” va pătrunde în mai multe case, cu atât rodul ei va fi mai îmbelșugat. Sprăjiniți și îmbrățișați cu dragoste, se va putea aduce îmbunătățirea la ea. Aveți înaintea voastră o presă românească și cinstită, nu vă rămâne decât să-i înțelegeți rostul, căci dela voi atârna să înflorească slova tipărită până de viață sănătoasă, de credință creștină și de iubire de țară. Deasupra presei comercializate și de scandal, se ridică una senină, cu sufletul curat și nepătimaș. Lubiți cititori conștienți, învâțați pe aproapele vostru, că omul nu poate trăi și fără o hrană sufletească. Alături cu pâinea cea de toate zilele trebuie să fie pretutindeni și „Cultura Poporului”.

M. S. Regina Maria, a dăruit din caseta ei recentii de lei pentru clădirea școlii primare din Sovata (Ardeal). Domnița Ileana, al cărei nume îi poartă școala, a dăruit suma de trei mii de lei.

DORITORII cari vor să aibă numărul din „Cultura Poporului” închinat în întregime lui Avram Iancu, cu prețului unui veac dela născuterea acestuia erou național, vor cere dela administrația acestei foi, alăturând în scrisoare și suma de 5 lei, prețul exemplarului.

E un număr care cuprinde 30 de fotografii din viața lui Avram Iancu, și e o podoabă în casa fiecărui om.

Prietinii noștri, sunt rugați, să îndemne pe cunoșciii lor să aibă acest număr și în acest sens vor face o listă de acei cari vor să aibă fonea, înaintând totodată și suma adunată.

NOULE TAXE de export sunt următoarele: cai de rasă 12,000 lei de cap; cai de muncă 8000 lei; cărbuni de lemn 1000 lei de vagon; articole de celuloză 5 lei suta de kg.; miere de albina 5 lei de kg.; oșeniți de oțel 5 lei suta de kg.; materii izolatoare 1000 lei vagonul; carton gudronat 100 lei vagonul; acetone 1 lei de kg. Toate aceste sunt scutite de taxa de eomision.

ÎNCRORPORAREA tinerilor cu termen redus din contig. 1925 precum și a celor din contingentele anterioare, cari au fost amânați pentru studii, se va face pe ziua de 1 Octombrie, iar a tinerilor cari vor avea de trecut unele examene, pe ziua de 1 Noemvrie.

FEMEIA Ileana Cucu din comuna Odobești (jud. Bacău) și-a omorât bărbatul tăindu-i gâtul cu un topor pe când dormea. Cauza crimei este răzburarea. Femeia s'a prezentat la tribunal unde e sângeră ree a povestit cum a săvârșit crima arătând că a fost bătută și gonită de această împreună cu copiii, de soțul ei.

DOMNII AUTORI cari doresc să li-se scrie dări de seamă în această foaie despre cărțile apărute, precum și editurile, vor trimite câte un volum pe adresa d-lui Const. Cehan-Răcoviță, str. Goliașeana No. 7, etaj I. Cluj.

PATRULELE DE GRANICERII dela pibetului Vitreanca, jud. Hotin, au fost atatec din pădurea de pe malul Nistrului cu focuri de armă de către bandiți neconșcuți. În urma schimbului de focuri între granicieri și bandiți, a căzut mort soldatul granicier Taloz Petrea, iar soldatul Ciuclea Ioan a fost rănit. Bandiții au dispărut în pădure.

UN ORAȘ din America trebuia să fie făramat, pentru că acolo loc să se facă niște ziduri de apărare împotriva valurilor unei ape mari curgătoare. Locuitorii nu au vrut să se părească casele lor și au hotărât să mute orașul la o depărtare de 5 kilometri. Luatul acesta l-au făcut cu ajutorul unor mașini mari, cari trăgeau casele ce fuseseră așezate pe roți. În timpul cât ținea mutarea fiecarei case, acei cari o locuiau, ședeau înăuntru țării să se teamă de eva. Mutarea orașului a ținut 2 ani.

ÎN CERNĂUȚI a fost arestat o doarecare Speezech, care se dădea drept inginer elhoslovac și care în realitate era maior rus și făcea spionaj la noi în favoarea bolșevicilor. În urma perchezițiilor făcute s'a stabilit, că el avea și o sumă de tovarăși.

Între aceștia era fostul locotenent din aviația română Victor Po-masehfsky, provenit din armata rusă, studentul Kaleff dela universitatea din București, d-șoara O. Seh, funcționară la o bancă din Chișinău și o mulțime de studenți bulgari de pe la diferite universități.

LA ORADEA-MARE, a ars magazia dela locomotive și dormitorii personalului. A mai ars și castelul de apă; cu mare greutate s'a reușit să se scape de foc, localul gării.

ÎN COMUNA CRULENI, din județul Chișinău, la veniția fraților Mannilov, explodând cisterna mare cu spirit, au fost omorâți directorul Timoscenco și un sătean. Alți patru lucrători au fost grav răniți. Pricina exploziei e nebagarea de seamă.

ÎN COMUNA ALMAD lângă Sătmar (Ardeal) soții Nagy Ștefan și copiii au mântoc ciuperci (bureți) otrăvite. După câteva ore de chinuri grozave au încetat din viață cinci copii și mama lor. Unul din copii în vârstă de câteva luni, a murit în timp ce îl alăpta mamă-sa.

În America „Cultura Poporului” se vinde cu 5 cents exemplarul SĂPTĂMÂNĂ trecută a încetat din viață la București, N. Mișu, ministru Palatului. Defunctul a mai fost ministru la Sofia, Belgrad, Viena, Constantinopol și Londra. Era un om de o deosebită cultură și pierdere lui lasă păreri de rău în toată țara.

O FURTUNA mare a dărmat biserică Saint-Patrick (Statul Luisiana, America) unde se adăpostiseră vre-o sută de locuitori, înspăimântați de apropierea cumpei (ciclonoșului). Zece persoane au fost ucise și douăzeci și două rănite din cauza prăbușirii bolții bisericii.

MINISTERUL industriei a încuviințat deschierea următoarelor țărâni noi: în Crângu-Fundulea (Ilfov), se vor ține patru țărâni anuale de vite în zilele de Sf. 40 Mucenici, Sf. George, Sf. Ilie și Întălzirea Sf. Cruci; în Hunedoara se va ține încă un țăr de vite și măruri -- al 5-lea -- în zilele de 8-11 Septembrie.

A mai aprobat ca țărul ce se ținea până acum în ajunul sărbătorii Întălzării Domnului, să se țină chiar în ziua Întălzirii.

ÎN MAHALAUA Adunații din Iași, murind copila Maria Lăzăr, parinții fetei după obicei, i-a pus la cap o lumânare și apoi s'au culcat. Nu se știe prin ce împrejurare, dela acea lumânare masa pe care se afla moartea, sacuale și chiar cadavru, au fost carbonizate. Cu ajutorul vecinilor fetei a fost stins.

ÎN ACEASTĂ foaie am mai scris, cum în NIȘTEA răufăcători au vrut să producă o mare nenorocire în apropierea stației Bătnoara din județul Iași, cu scopul de a face ca trenul care vine dela București, să se prăbușească în prăpastia care este pe aici.

Săptămâna trecută, un frânar a găsit pe un tână car lângă cantonul 109, cerceta linia.

Frânarul nu a dat mare luare aminte acestui fapt. Mai târziu, însă, noaptea, cantonierul Zvoianu, inspectând linia, a găsit pe cinci oameni, cari lângă acelaș canton desurrubau șuruburile delă șine. În acelaș timp a sosit trenul accelerat înspre Iași.

Zvoianu a dat semnalul de oprire. Trenul s'a oprit, însă, acei cinci necunoscuți au dispărut în pădure. Cantonierul a tras în urma lor câteva focuri de revolver însă nu i-a nimerit. Autoritățile cercetează.

LA ȘCOLILE DE ECONOMIE CASNICĂ, Barcea județului Tecuci, Buducea, jud. Botșani, Budnișen, jud. Muscel, Brătești, jud. Fălcieni, Cocuic jud. Ilfov, Ciorani jud. Prahova, Vădeni jud. Gorj, Pietrosani jud. Vlașca, Teiu jud. Argeș, Belinț jud. Caraș-Severin, Corjești jud. Hotin, Lucărești-Bucovina, Sic jud. Solnoc-Doboca, Folt jud. Hunedoara, Porumboc de jos jud. Făgăraș, Bălăiești jud. Neamț, se va ține concurs de remitere în ziua de 15 Septembrie a. c. Condițiile sunt următoarele: candidații trebuie să aibă 15 ani impliniți și cursul primar complet. Concursul constă dintr-o probă scrisă și una orală la aritmetică și geometrie. Informații la școlile respective.

DNA EFFIC BEAL din satul Massachusetts (America), a primit din partea Societății de protecție a animalelor o medalie de aur pentru un act de devotament.

Această doamnă a alăptat un mic puie de urs, a cărui mamă fusese ucisă de soțul ei la vânătoare. Micul animal fusese adus d-nei Beal, care de teamă să nu-l vadă murind li dete propriul ei sân și îl alăptă regulat cu copiii ei timp de mai multe luni.

ANUNȚURI GRATUITE! Cu sădă în cât abonajilor noștri. -- cu condiția însă să nu fie nici negustori, nici comercianți -- primim spre publicare fără bani, anunțuri de vânzări și cumpărări, ori de altă natură.

VÂND MOARĂ, fărâncăscă cu motor de 35 H. P. în stare de funcțiune, toate noi. Adresa: Gh. Mătasaru, comuna Dodești jud. Fălcu, prin gara Bauca.

Nu mai există boală de porc, epidemie și boale de gură! Dacă fiecare gospodar își va îngriji regulat vitele sale cu sarea antiseptică nutritivă „DESINFECTOR”

a primmedicului veterinar dr. DAVID ELEMER, care este conșconat prin lege și cu folosirea acestuia fiecare gospodar își poate asigura o prăsiere de porci sănătoasă, bine mănătoare și bine dezvoltată, mai ușor îngrijitoare și bine mănăcolăscă

Un pachet de un sfert de kgr. împromă un instrument asupra motului de întrobolțare, costă 20 lei. Pentru comercianți și cooperative în pachete de 20 bucăți a un sfert de kgr. trimitem contra amos de lei 800, trimitiți însăre san 820 lei cu ramburs în toată țara. Responsabilitatea noștrii general pentru toată România: firma SOBS & COMP.

T-MUREȘ, Str. Principala Nr. 2. La comenzi rugăm a indica punctuos adresa exactă (județul poșta unitătes).

Interesul fiecărui gospodar este ca în fiecare oamoa, cooperativei și comerciantilor să comunice această publicație și să vinde în orașurile lor aceste materii de apă-re.

Școala de contabilitate și educație cooperatistă

În Arad funcționează de 3 ani școala de Contabilitate și Educație Cooperatistă, înființată de „Centrața Băncilor Populare”, pentru a pregăti contabilii pentru bănele populare, cooperative de tot felul, federale, precum și revizorii contabilii la federale pentru județele: Arad, Timiș, Caraș-Severin, Bihor, Sălaj, Satu-Mare și Hunedoara.

În această școală se primesc elevii cari au absolvit cel puțin cursurile primare și cu etatea în tre 15—19 ani și dela 23 ani în sus. Sunt preferiți cei cu studii secundare.

Elevii fac, conform regulamentului, 8 luni cursurile teoretice, apoi 6 luni practică la o bancă populară, cooperativă sau federală, iar la urmă încă 2 luni cursuri de completare la școală, în urma cărora dau examenul pentru obținerea diplomei de contabil.

Elevii stau în internat și plătesc la intrare suma de 100 lei taxa-inscriere.

Pentru întreținerea în școală, pe timpul duratei cursurilor teoretice, elevii vor plăti suma de 5105 lei.

Suma aceasta se poate achisi și astfel: 2000 lei în numerar și următoarele alimente:

100 kg. făină de pâine; 30 kg. făină nula; 100 kgr. cartofi; 5 kg. zahăr; 10 kg. ceapă; 10 kg. untură; 50 ouă; 10 kg. fasole; diferite zarzavaturi (morcovi, pătrunjel) și 4 kg. săpun de ruie.

Se primesc și elevi externi cari plătesc 200 lei lunar.

Costul întreținerii, fie în bani, fie în bani și alimente se achită întotdeauna înainte pe 3 luni.

Totodată elevii vor aduce și următoarele, pentru folosința lor:

O pipă, perină și albituri pentru pat, 3 rânduri de schimburi, un cuțit, o furculiță, o lingură, un pahar, 2 farfurii, de preferință de tablă, o ceașcă pentru ceai, o laduță cu inetoare pentru păstrat lenjuri, înăbrăcăminte, cărțile și rechizitele trebuitoare.

Cererile de înscriere, semnate de părintele candidatului (când nu este major) și de candidat când este major, se vor înainta școlii de Contabilitate și Educație Cooperatistă Arad, cel mai târziu până la 15 Septembrie a. c.

Pe lângă cerere se vor alătura următoarele acte:

1. Actul de naștere.
2. Certificatul de studii ce le are.
3. Un certificat din partea primăriei, că are purtare bună.
4. Actul de vaccinare și eventual o recomandare dela o bancă populară.

Direcțiunea școlii va comunica data când să se prezinte candidatul la școală pentru a da examenul de admitere care constă din:

O lucrare scrisă la limba română din care să se vadă, că elevul cunoaște și aplică regulile ortografice, modul cum scrie (caligrafia); o lucrare scrisă la aritmetică; (o problemă de greutatea celor ce se fac în școala primară); Un examen oral din: Citire și Aritmetică.

Absolvenții cu diplomă ai acestei școli se bucură de reducerea stagiului militar, făcând armata numai un an.

DIRECȚIUNEA

Dela Direcțiunea Uzinelor Electrice ale orașului Cluj
No. 1386/1924

Publicațiune

Se aduce la cunoștință generală că în ziua de 1 Noiembrie 1924 ora 10 a. m., se va ține licitație publică pentru furnizarea a 500 (cincisute) vagoane lemne de foc crepate uscate esență, fag și gorun necesare Uzinei Electrice dela Someșul-Rece, pe anul 1925.

Termenul de furnizare:

100 (Unasută) vagoane până la 1 Mai 1925.

200 (Două sute) vagoane până la 1 Iunie 1925.

200 (Două sute) vagoane până la 1 Iulie 1925.

Locul de predare este Uzina Electrică dela Someșul-Rece, bascula uzinei.

Ofertele închise se vor înainta cel târziu până la ora licitației la Direcțiunea Uzinelor, Calea Regele Ferdinand No. 30 unde se pot lua și informațiuni amănunțite.

Ofertanții se vor conforma art. 72—84 din legea contabilității publice a Statului.

Cluj, la 26 August 1924.

Directorul Uzinelor,
Inginer Roată.

Sanatoriul „Dr. Cosmutză” Felegvár-Cluj

Sanatoriile au luat în ultimele decenii o importanță considerabilă în tratamentul igienic al bolilor de plămâni și a bolilor nervoase.

Doi medici au legat în deosebi numele lor de acest fel de tratament: *Dr. Brehmer*, care a ridicat primul sanatoriu (în Silezia, la Góberdsdorf) și *Dr. Detweiler* (sanatoriul din Falkenstein), care e primul care a pus în practică cura prin repaus.

La înființarea unui sanatoriu sunt însă anumite condițiuni de îndeplinit:

1. Alegerea locului apărât de fum, șgomot, curenți de aer, praf. Să fie plantații pe aproape, să nu fie umed și să fie bătut mult de soare.
- Localitatea să fie ferită de endemii (febră tifoidă, malarie, etc. etc.)
2. Apă potabilă la îndemână.
3. Resurse terapeutice suficiente.
4. Medic la îndemână oricând.
5. Alimentație sufficientă, bucatărie dietetică.

Toate aceste condițiuni le îndeplinește noul sanatoriu clădit de *Dr. A. Cosmutză*, pe frumosul deal Felegvár din împrejurimile Clujului. *Dr. Cosmutză* e renumit ca organizator și conducător de sanatorii. Acest sanatoriu era necesar, era o cerință a vremilor de azi.

Clădit în stil național, înconjurat de un splendid parc și o grădină mereu în transformare, oferă bolnavului tot ce are nevoie pentru liniștea sufletească și pentru grăbirea însănătoșirii sale.

Bolnavul în sanatoriu „*Dr. Cosmutză*” are dreptul a se trata cu medicul său curant.

Telefon la dispoziție (No. 200)
Plata după înțelegere cu direcțiunea.

DIRECȚIUNEA

CĂRȚI FOLOSITOARE

Prețul 20 lei.

1. **Propovedaniile lui Petru Maior** predici la înmormântări. Prețul 25 lei. Legate 50 lei.
2. **Predicile lui Petru Maior** pe Dumineci și sărbători. Par-tea II-a (Sărbători). Prețul 10 lei.
3. **Statul, Biserica și Școala** de Sarmasagh, Arad, de I. N. Pop. Cu prefața de *Dr. E. Dăianu*. Prețul 10 lei.
4. **Roadele mii creștinești** de Teodor Câmpianu. Cu o prefață de *Dr. E. Dăianu*. Volum de cuprins pedagogic, moral, elegant tipărit, cu numeroase ilustrațiuni. Prețul 40 lei.
5. **„Cartea Durerii”** de Emil Bougaud, Arad. Iac. A. Nicolescu. Carte de mângâiere recomandat de consistorul din Blaj. Prețul 20 lei.
6. **„Isus Hristos și viața modernă”,** de Episcopul O. Prohaska traducere de *Dr. E. Dăianu*. Legate în pânză 30 lei. broș. 10 lei.
7. **Apostolie modernă** de Episcopul O. Prohaska, Arad, de *Dr. E. Dăianu* legată în pânză 30 lei. broș. 10 lei.
8. **Prinos regretatului canonic Dr. Augustin Bunea**. Volum 8°. Prețul 30 lei.
9. **„Biserica și Românișmul”** studiu istoric de Z. Păclisan.

10. **Baronul Vas. L. Pop** al II președinte al „Asociațiunii” conferență de *Dr. E. Dăianu*. Prețul 10 lei.
11. **„Stefan cav. Havași Oășanu”** discurs panegiric de *Dr. E. Dăianu*. Prețul 10 lei.
12. **„Asociațiunea Noastră.”** Serbările dela Sibiu 1905 și Serbările din Blaj 1911 de Observator. Prețul 15 lei.
13. **„Dr. Augustin Bunea și Unirea noastră cu Roma.”** Discurs panegiric de *Dr. E. Dăianu*. Cluj 1912. Prețul 10 lei.
14. **La mormântul Mitropolitului Atanasie Anghel, Intemeietorul Unirii cu Roma.** Discurs de *Dr. Elie Dăianu*. Prețul 10 lei.
15. **Eminescu în Blaj**. Amintiri de ale contemporanilor. Culese de *Dr. E. Dăianu*. 1914. Prețul 20 lei.
16. **Solia Inverii.** Cuvânt către săteni împotriva beuterei de vinars de *Dr. E. Dăianu*. Prețul 10 lei.
17. **În țara lui Vlaicu.** Prinos pomenirii lui Aurel Vlaicu. Cu ilustrații. Prețul 15 lei.
18. **Cronica anului 1948** redactată de *Dr. E. Dăianu*. Sibiu 1898. Prețul 30 lei.
19. **Problemele „Asociațiunii”** de *Dr. Elie Dăianu*. Prețul 10 lei.
20. **Căzania Domnului Hristos**

scoasă pentru folosul creștinilor din Sfânta Scriptură. Cluj, 1916. Prețul 10 lei.

21. **Legea strămoșească** cu-vântare de *Dr. E. Dăianu*. Prețul 5 lei.

22. **Cele două corăbii** și alte cuvântări de *Dr. E. Dăianu*. București 1923. Prețul 20 lei.

23. **Epoca colonizării Sașilor în Ardeal**. Studiu arheologic-istoric de *Martian*, Cluj, 1907. Prețul 5 lei.

24. **„Paedagogium”** de Giovanni Pascoli — Arad, de Roșioru, Cluj, 1908. Prețul 5 lei.

25. **Nic. Vlad.** Disc. panegiric de *Dr. E. Dăianu*, Cluj, 1915. Prețul 5 lei.

26. **O alegere de Episcopi** moldoveni (1557) de N. Iorga, Cluj, 1907. Prețul 5 lei.

ION. NEDELESCU

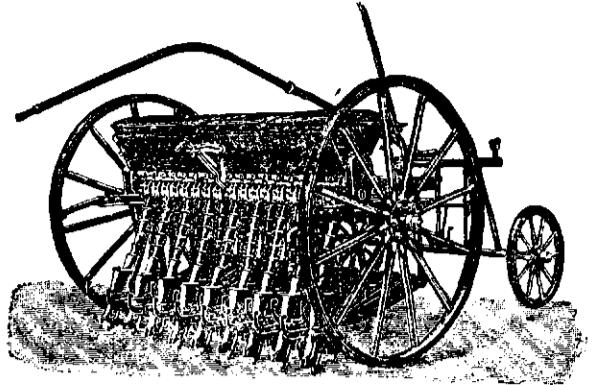
AVOCAT
BUCUREȘTI
STRADA
ȚETARI
N-ro 6.

dă consultații gratuite abonaților
„CULTURII POPORULUI”

DEPARTAMENTUL MAȘINELOR

AL REUNIUNEI AGRICOLE SĂSEȘTI ARDELENE
Centrala: SIBIU, Strada Sărei Nr. 22
Sucursale: **MEDIAȘ, TÂRGU-MUREȘ, SIGHIȘOARA**

are în depozitele sale cu prețuri efitine:

- Pluguri de oțel schimbătoare și pe o brazdă
Pluguri cu grindeul de lemn schimbătoare și pe o brazdă
Capete de pluguri schimbătoare și pe o brazdă
Fiere de plug pentru orice sistem de plug
Grape de fer efitine
Teascuri de vin
Zdrobitoare de struguri
Zdrobitoare de poame
Alambice pentru fierț rachiu
Pompe pentru vin
- Triori pentru cereale
Triori pentru linte
Tocătoare de nutreț
Tăiatoare de napi
Mașini pt. despicat strujeni de porumb
Mașini de sămănat
Vânturătoare
Mașini de sfărâmat porumb de mână și pentru transmisie
Mașini pentru scos cartofi
Separatori de lapte
Pietre de moară
- Motoare de benzină de 2—22 cai putere.

RECLAMELE din „Cultura Poporului” au ce mai mare și mai desăvârșit succes!

ASTRA

Prima Fabrică Română de Vagoane și Motoare S.A.

DIRECȚIUNEA GENERALĂ:
BUCUREȘTI, Str. Lascar Catargiu 11
Telegrame: VAGONASTRA BUCUREȘTI
Scrisori: CASAȘA POȘTALĂ 188, BUCUREȘTI.

Autobuse

de pasageri pentru orașe și localități balneare. Proiecte de exploatare și de rentabilitate la cerere.

Camioane

cu transmisie prin cardan, sau lanțuri. Capacitate 3½ tone.

Automobile-cisterne pentru transportul de uleiuri, benzină, și petrol. Capacitatea 3550 litri.

Automobile cu pompă de incendiu pentru pompieri.

Automobile stropitoare pentru orașe, lărgimea de stropit 5 metri.

Stringuri de precizie

pentru tăierea de ghevinuri Withworth, milimetrică și modul. Distanță între vârfuri 1000, 1200, 1600 și 2500 mm.

Piese cu excentric cu cursă de 30 mm. presiune de 8 tone.

Grupuri electrogene de 35 Kw, 110 sau 220 Volți, putând alimenta 150 becuri de 25 lumini.

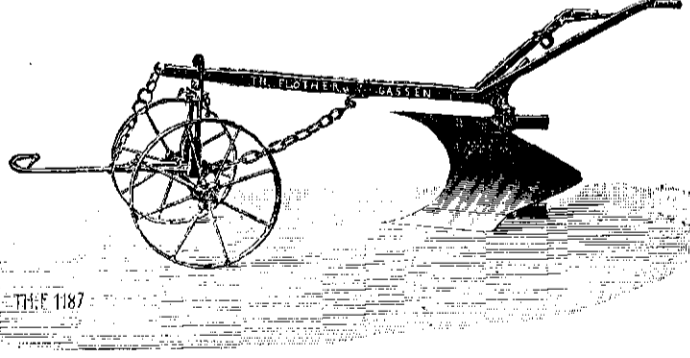
Motoare de benzină de 6, 14, 45, 60 și 90 HP.

Mașini de găurit de 15 mm. și 35 mm.

Produsele noastre se găsesc cu prețurile originale de fabrică la următoarele firme:

- ARAD:** Intreprindere de Mașini și Automobile, Str. Alexandri 6.
BRAȘOV: „Silvania” Intreprinderea Tehnică, Strada Spitalului 64.
CLUJ: Blaga Emil, Intreprinderea Tehnică, Piața Ștefan cel Mare 3.
LUGOJ: Schwäbische Zentralbank, Filiale Lugoj.
MEDIAȘ: Departamentul Mașinelor al reu. agr. s. a. suc.
ORADEA-MARE: „Economia” S. A. Comerț și Indust., P. M. Viteazul SĂTMAR.
SIBIU: Departamentul Mașinelor al reu. agr. s. a. suc.
SIGHIȘOARA: Departamentul Mașinelor al reu. agr. s. a. suc.
TÂRGU-MUREȘ: Biró E., Ing. mech. cu dipl. Intreprinderea tehnică, Str. Ștefan Voda 1/a.
TIMIȘOARA: Schwäbischer Landwirtschaftsverein.

Pluguri schimbătoare

în toate mărimile, fabr. „*FLÖTHER*” din Germania furnisăm cu prețuri efitine.

Adresați-Vă pentru prețuri și cataloage la:

Departamentul Mașinelor

al reu. agr. s. a.

SIBIU, STRADA SĂREI No. 22.

Sucursale: **MEDIAȘ, Piața Cozărnei 15.**

TG.-MUREȘ, Piața Mihaili Viteazul.

SIGHIȘOARA, Strada Baier 47.

Specialitățile fabricii de bere *CZELL* din Cluj

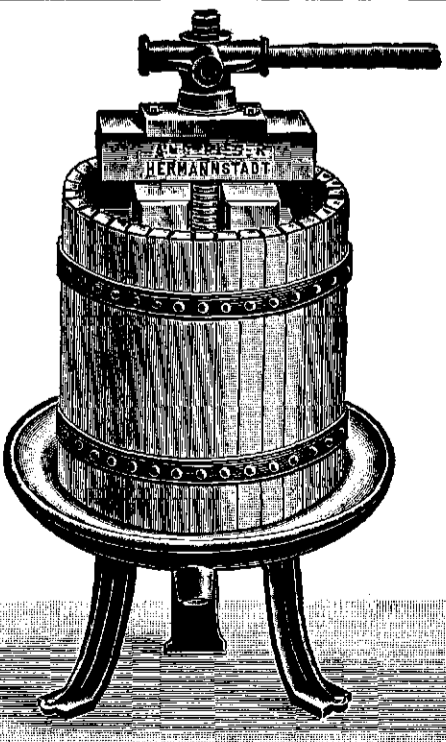
„HERCULES”

bere nutritoare, specialitatea NEAGRĂ din malt dublu

„URSUS”

bere ALBĂ, mult apreciată

din cauza calităților lor neîntrecute s’au dovedit ca marca cea mai superioară. Se capătă pretutindeni.

TEASCURI pentru struguri și fructe
MORI pentru struguri și fructe combinate și simple.

Tocătoare de nutreț și mașini pt. despicat strujeni de porumb

furnisăm cu prețuri reduse și imediat
DEPARTAMENTUL MAȘINELOR
al Reuniunii agricole săsești ardeleno
SIBIU, Strada Sărei No. 22.

Cu deplină garanție pe înaltele de război — dela mai bună

CURELE DE TRANSMISIUNE

de uzor de specialitate: Curele de piele pentru dinzauri, Compresori și tot felul de piese pentru întreținerea tractoarelor — Uzor.

FRĂȚII RENNER & COMP.

SOCIETATE ANONIMĂ

CLUJ.

O RECLAMA folositoare se face în „CULTURA POPORULUI” care se tipărește în 56 mii de exemplare